

CONTENT

- Editorial
- Provincial's Message
- மடிதலே உயிர்ப்பு
- Global Consciousness
- அவர்களின் கூச்சலே வென்றது
- Our journey in Srilanka
- உண்மைக்காக உயிர்ப்போம்
- வருந்துகின்றேன்
- Our experience Speak....
- வெற்றுக் கல்லறை
- Eulogy Delivered by Sr. Aquinas
- அன்பொழுக உற்றுநோக்குவோம்
- Our Common Home
- சிலுவையின் பாதையில்
- Non –Violent Jesus is still
- புனித யோசவாஸ்
- Easter Joy for Everyday Life
- மகளிர் தின ஒன்று கூடல்
- Easter again
- நெடுந்தீவிலிருந்து.....
- Easter is an Universal Joy
- ஆசிரிய சகோதரிகளிடமிருந்து...
- The life giving Cross
- உயிர்ப்பின் சான்றுகள்
- Creation is a sign of Hope
- தாய்மையின் வேதனை
- Empty Words
- கேப்பாப்புலவு மக்களுடன்
- All in Silence
- காத்திருக்கின்றேன்
- தாயின் வேதனை
- Save the Pangolin
- Opening Celebration
- நிகழ் காலத்தில் வாழ்வோம்
- The way of the Cross
- Get together...

Editorial

Resurrection promises us a new life. Nature drops down all the dry leaves and gives way for new leaves- to blossom ; It looks as if symbolizes Resurrection which transcends and surpasses history as a Mystery of Faith- For this reason the Risen Christ did not manifest Himself to the world but to His disciples making them His witnesses to the people (Catechism 647,656-657).

“If Christ is not risen again, there is our preaching vain, and your faith is also vain (Cor 15:14).

Risen Jesus is neither on the cross, nor in the sepulcher, but as in the case of the disciples journeying to Emmaus accompanying us on our life’s journey.

This Easter issue of Sangamum carries with it, articles in the Cross, the open tomb, empty tomb, the real meaning of Resurrection, the life giving Cross and Resurrection, Easter again, Easter is an Universal Joy, current issues on land grabbing, our common Home, and Our own saint Joseph Vaz.....

Christ is Risen! In them, through our Baptism we are risen, we have passed from death to life, from the slavery of sin to the freedom of love. This is the Good News that we are called to carry to others in every environment. Faith in the Resurrection of Jesus and the hope He has brought to us is the most beautiful gift that we can and must offer to our brothers and sisters. The Good News of the Resurrection should shine on our face, in our feelings and in our behavior, in the way in which we treat others.

Wish you all a peace filled Easter! Christ is Risen

Provincial's Message

Dear Readers,

‘Once again I am glad to be in touch with you through ‘SANGAMAM.’ Be present to our world in all its exquisite fragility, there is not a more important GIFT we can make TO LIFE on Earth - *Joanna Macy and Anita Barrows*

Easter invites us to see a larger picture, that means making a shift in our religious understanding of the Universe as well as our understanding of Jesus who is also the Cosmic Christ. During these days we are all in a process of becoming of this Sacredness of life through our Lenten activities.

Our challenge in our time is to be attentive to the NOW....As Thomas Merton says a life of prayer and contemplation is essential. This will lead us to a deeper awareness of the sacredness of all life - the Mother Earth. Let us keep mindful of the entire life community of which we are a small and integral part.

Then let us ask ourselves: What does it mean to me....

Who am I.....

Where am I going.....

In what do I believe in....

what would be worth my life into these years ahead....

“when the level of our awareness changes, we start attracting a new reality” This new reality challenges to enter into a relationship of self giving, of surrender into love, to allow the spirit to free us from our fears and to gift us with the grace to live “in Christ” Sr. Ilia Delio

Developing a contemplative approach to life certainly will lead us to conscious awareness of Earth – we are a part of the Whole. Our attentive listening to the cries of the poor needs to connect us deeply to the cry of the mother Earth. This cannot be separated any more.

“Triune God, Wondrous community of infinite love, teach us to contemplate ‘YOU’ in the beauty of the Universe, for all things speak of you. Awaken our praise and thankfulness for every being that you have made. Give us the grace to feel profoundly connected to everything that is”- *Laudato Si*

let us celebrate “the Universal Easter of the cosmos” - Karl Rahner

Wish you all Easter Blessings.

Sr. Christa Mariathas.

மடிதலே உயிர்ப்பு

உயிர்ப்பு என்றால் வாழ்வு என்பதே அர்த்தமாகும். இந்த வாழ்வு என்பது ஒன்றின் மடிதலில் இன்னொன்று உயிர் (வாழ்வு) பெற்று மாற்றாகு பெறுதலையும், ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றுக்கு கடந்து செல்லுதலையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இதுவே இயற்கையின் நியதி. இந்த நியதியை யாராலும் மாற்றவோ, மறுக்கவோ முடியாது. இவ்வுண்மையை ஆழப்படுத்த இறையியலாளர்களும், மெய்யியலாளர்களும், விஞ்ஞானிகளும், தத்துவஞானிகளும், உளவியலாளர்களும் தம் புதிய சிந்தனைகளை, மனநிலை மாற்றங்களை கருத்துக் கண்ணோட்டங்களை எழுத்துருவில் வடித்திருக்கின்றார்கள். இந்த உண்மையை விளக்க இயேசு “கோதுமை மணி மண்ணில் விழுந்து மடியாவிட்டால் அது அப்படியே இருக்கும். அது மடிந்தால் தான் மிகுந்த விளைச்சலை அளிக்கும்.”(யோவா 12:24) என்றும், தூய பவுல் கொரிந்து நகர மக்களுக்கு இதனைப் புரிய வைக்க “அறிவிலியே! நீ விதைக்கும் விதை மடிந்தாலொழிய உயிர் பெறாது. (1கொரி 15:36) என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்த சிந்தனைக் கண்ணோட்டத்தோடு இப்பிரபஞ்சத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது ஆதிகாரணமான இறைவன் என்ற ஊற்றிலிருந்து வாழ்வு பெறும் ஒவ்வொன்றும் தம்மை உடைத்தோ அன்றேல் தாம் மடிந்தோ இன்னொரு உயிரைப் பிறப்பிக்கின்றன. இந்த உயிர்தான் எல்லாவற்றுக்கும் வாழ்வளிக்கும் மூவொரு இறைவனின் தெய்வீக சக்தியாக, உள்ளூயிராக இருக்கின்றது. இதனை தூய பவுல் உரோமை நகரத்து மக்களுக்கு விளக்குகையில் “அனைத்தும் அவரிடமிருந்தே வந்தன. அவராலேயே உண்டாயின. அவருக்காகவே வாழ்கின்றன”(உரோ 11:36) என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்த இயற்கையின் நியதியோடு எமது கிறிஸ்தவ விசுவாசத்திற்கு அத்திவாரமாக இருக்கும் கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பை நோக்கும்போது தொடக்கத்தில் கடவுளோடு கடவுளாய் இருந்த

வார்த்தையான இறைமகன் இயேசு, இறைத்தன்மையிலிருந்து மனிதத் தன்மைக்குத் தன்னை வெறுமையாக்கினார். மாட்சிமைமிக்கவர் அவமானத்தின் சின்னமான சிலுவைச் சாவை ஏற்குமளவு தம்மைத் தாழ்த்தினார். இயேசுவின் இந்த வெறுமையாக்கலும், தாழ்மையும் ஓர் நிலையில் இருந்து இன்னொரு நிலைக்கு கடந்து, பிரபஞ்சம் முழுவதும் வாழ்வு பெற தன்னை உடைத்து “இதை வாங்கி உண்ணுங்கள்” என்று தன் உடலை பகிர்ந்த ஒரு மடிதலின் உச்சகட்ட அனுபவமாகமே இருக்கின்றது.

உயிர்ப்பு என்பது நாளாந்த அனுபவம்:

மனிதன் கருவாகி, உருவாகி மண்ணில் மனிதனாகப் பிறக்கின்றான். பின் இறக்கின்றான். எமது விசுவாசக் கண்ணோட்டத்தில் இறப்பு ஒரு முடிவல்ல. அது உயிர்ப்பின் வாசல். இந்த உயிர்ப்பின் வாசல் அனுபவம் என்பது உடலில் இருந்து உயிர் பிரிந்த பின் நிகழுமா? அன்றேல் உடலில் உயிர் இருக்கும் போதே இவ்வுலக வாழ்வின் பயணத்தில் இந்த இறப்பும், உயிர்ப்பும் நிகழ முடியுமா? என்று ஒரு வினாவை எழுப்பும்போது, இந்த இரண்டும் நாளாந்த வாழ்வில் வரும் பாஸ்கா அனுபவம் என்பதே முடிவான பதிலாகும். இதை நாம் ஊதாரி மைந்தன் உவமையின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது, இளைய மகன் ஆரோக்கியமற்ற நண்பர்களின் உறவினால், அவர்களின் வார்த்தைகளால், சுய இச்சையின் இன்பங்களால், பழகிப் போன, ஊறிவிட்ட பழக்கங்களால் பாசமிகு தந்தையின் உறவை அறுத்தான். அதன் விளைவாக கொண்டு சென்ற செல்வம் கையைவிட்டு அகல, கூடிநின்ற நண்பர்கள் தூரப் போக, பசியும், பட்டினியும் வாட்ட, உடலிலும், உள்ளத்திலும், ஆன்மாவிலும் இறப்பின் அனுபவங்களோடு போராடினான். அவனின் தனிமையும், வெறுமையும், இயலாமையும் அறிவைத் தெளிவடையச் செய்கின்றது. எண்ணத்திலும், மனதிலும் மாற்றத்தை உருவாக்குகின்றது. அதனால் ஆரோக்கியமான மாற்றுச் செயல் ஒன்றுக்கு அவனைத் தூண்டுகின்றது. தன்னில் இருந்த ஊனியல்பின் தன்மைகள் அனைத்திற்கும் மடிந்தவனாக எழுந்து தந்தையிடம் செல்கின்றான். திரும்பி வந்த மகனைப் பற்றித் தந்தை குறிப்பிடுகையில் “உன் தம்பி இறந்து போயிருந்தான். மீண்டும் உயிர் பெற்றுள்ளான்”(லூக்

15:32) என்று குறிப்பிடும் நிகழ்வானது, இறப்பும் உயிர்ப்பும் ஊனியல்புக்கும், தூய ஆவியின் தூண்டுதலுக்கும் இடையில் நாளாந்தம் நடைபெறும் வாழ்வுப் போராட்டத்தின் வெற்றியும் தோல்வியும் நிறைந்த அனுபவம் (உயிர்ப்பும் - இறப்பும்) என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. நமது வாழ்வோடு இவற்றைச் சிந்திக்கும் போது நமது வாழ்வில் இவை நாளாந்த அனுபவமாகவும் இருக்கலாம், இல்லாமலுமிருக்கலாம். இல்லாமல் இருப்பதற்குப் பல காரணங்கள் தடைச்சுவர்களாக இருக்கலாம். உதாரணமாக மாற்ற முடியாது, மாற முடியாது என்ற கடினமான போக்குகள், பொறுத்துப்போக முடியாது, தாழ்ந்து போக முடியாது என்ற எமது சுயத்தின் ஆரோக்கியமற்ற ஆளுமையின் தன்மைகள், வரட்டுக் கௌரவம், உலகப் பற்று, தனிமையான போக்கு, பொறுப்பற்ற தன்மைகள், படைப்புக்களில் அக்கறையின்மை, துறவற வாக்குத்தத்தங்களுக்குப் பிரமாணிக்கமின்மை, செபவாழ்வில் வரட்சி

போன்ற தொடர் கதைகளால், திருமுழுக்கின்போது நாம் பெற்ற ஒளியும், வெண்ணிற ஆடையின் தூய்மையும் மங்கிப் போய் காணப்படலாம். இதனால் நடை ப்பிணங்களாக வாழ்கின்றோம். உயிர்ப்பின் வாழ்வை அனுபவிக்க முடியாது தவிக்கின்றோம். தடுமாறுகின்றோம். கடந்த கால அனுபவங்களிலிருந்து மீளவே முடியவில்லை என்று நம்மிலேயே நாம் கழிவிரக்கப்படுகின்றோம். பல்லவி பாடுவதுபோல் ஒன்றையே திருப்பி திருப்பி நினைவுபடுத்தி உயிர்ப்பின் வாழ்வுக்கு நாமே தடைகற்களாக இருக்கின்றோம். மனிதவதாரம் எடுத்து, துன்புறும் ஊழியனாக மரித்து, உயிர்த்த இயேசு கொண்டு வந்த அன்பின், மன்னிப்பின், நம்பிக்கையின், தங்கியிருத்தலின் நிறைவாழ்வைப் பிரபஞ்சம் அனைத்தும் அனுபவிக்க ஊனியல்பின் சுமைகளை எம்மிடமிருந்து அகற்றுவோம். தூய ஆவியில் புத்துயிர் பெற்றவர்களாய் “சாவே உன் கொடுக்கு எங்கே? சாவே உன் வெற்றி எங்கே? என்று முழங்கி, நாளாந்தம் இயேசுவோடு மடிந்து, இயேசுவோடு உயிர்த்தெழுந்து உயிர்ப்பின் மகிழ்வு தரும் அமைதியின் நிறைவை நாளாந்த வாழ்வின் அனுபவமாக்கி, உயிர்த்த இயேசுவின் சாட்சிகளாய் திகழ்வோம்.

அருட்சகோதரீ லுமினா போல்ராஜ்

GLOBAL CONSCIOUSNESS

We were reflecting on the 3rd text based on “Cosmic Christ creating a new future for the whole earth community”. As I was going through the garden, one of the roses attracted my attention.

I looked at it deeply. The petals were a lot, wanted to count ... Can't do it properly. May be more than a hundred. The structure was such, each petal seemed to be holding another in density, connected and energizing each other, but each of them was unique in itself.

The bottom petals were broad and the edges were rolling downwards, like the shape of a blowing pipe so that enough space and time were given for the new one to appear which were growing upwardly. Not a single petal was falling separately until last moment of their existence. Ultimately, as a single rose waited to finish their life.

This came during my shared reflection in the community, parts of the roses were supporting for a full growth. Uniqueness but connectedness was its strength. In the movement of its life, each part was respecting the other to grow up or down, allowing others to be by themselves. Neither the whirl wind nor the torrential rain separated them. In their due time to finish their life, it faded a little and hung down, waiting to be removed by its caretaker ultimately to be mingled with the elements of the mother earth in thanksgiving.

This realization led me to perceive global consciousness of some other persons which I witnessed regarding their behaviour towards nature. I was in school, looking at the garden, a teacher named Mrs. Sivarathy Rajkumar plucking some yellow beautiful flowers from a branch of a small tree. Even though I was sad, I couldn't say anything because of the purpose and gentle way they were taken, seemed to be agreeable. The next day the exact branch had flowers in abundance. Even she plants she touched seemed to enjoy her gentle way.

One day a priest celebrated the Holy Eucharist in our convent chapel at Dehiwela. In his homily he referred as to why Moses was chosen to bring out, Israel from Egyptian Slavery. Moses had been compassionately attending to free a sheep entangled badly in the thorny bush. This kind of action towards God's dear creature must have drawn the attention of Mother God, to entrust the big task to him.

As for me, when I look at and see with the eyes of Jesus Cosmic seems to be different. So I started to bless and thank everything, even the hair falling out of my head, for serving me all these days. Also, the rooms, places, welcoming me as I had used them and left them with a sense of gratitude. May these acts of kindness adds a little more to the healing of the sick planet.

But this global consciousness easily invades me as long as I attend lovingly to the needs of my sisters, and fulfill them devoutly trying to cultivate a good relationship with them.

Sr. Jude

51வது உலக சமூகத் தொடர்பு நாளுக்கான திருத்தந்தையின் செய்தி

நம்மை சுற்றி உள்ளவர்கள், எதார்த்தம் மற்றும் நம்பிக்கையோடு உலகத்தை நோக்குவதற்கு உதவும் நோக்கில், பிறர்மீது முற்சார்பு எண்ணங்களை விலக்கி, சந்திப்பு கலாச்சாரத்தை பேணி வளர்க்குமாறு, 51வது உலக சமூகத் தொடர்பு நாளுக்கு, திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்கள் எழுதியுள்ள செய்தியில் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார்.

மோசமான செய்திகள் குறித்து தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தவதால் ஏற்படும் அச்சத்தையும், பட்டத்தையும் களைய வேண்டும் என்பதில், தாம் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டுள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். திருப்தியற்ற மற்றும் ஒதுங்கி இருக்கும் நிலை, சில நேரங்களில், தீமைகளுக்கு எல்லைகளே இல்லை என்ற எண்ணத்தையும், அச்சத்தையும் உருவாக்காமல் இருப்பதற்காக நாம் உழைக்கவேண்டும்.

நல்ல நேர்மையான செய்திகள் விலைபோகாது. மனிதத் துன்பங்களின் கொடுமைகளும் தீமையின் தெளிவில்லாத செய்திகளும் வரவேற்பைப் பெறும் என்ற எண்ணம் ஊடகத்துறையில் நிலவும் சூழலில் நம் மனச்சாட்சிகள், நம்பிக்கையின்மையில் விழக்கூடிய சோதனைகள் எப்போதும் உள்ளன. நம் காலத்தில் வாழும் மக்களுக்கு, நற்செய்தியை மையப்படுத்திய கதைகளை கூறுமாறு விண்ணப்பித்துள்ளார்.

இயேசுவாகிய நற்செய்தி, இறையாட்சியின் விதையில் நம்பிக்கை, தூய ஆவியாரின் வளிகாட்டலில் அர்ப்பணம் ஆகிய தலைப்பக்களில் இச்செய்தியை விளக்கியுள்ளார்.

‘அஞ்சாதே, ஏனெனில் நான் உன்னோடு இருக்கின்றேன்.’

(எசா 43:5)

அவர்களின் கூச்சலே வென்றது

அவர்கள் குரலே வென்றது
அவர்கள் அவனைச்
சிலுவையில் அறையும்
சிலுவையில் அறையும் என்று
உரக்கக் கூவினார்கள்
அவர்கள் கூச்சலே
வெற்றி கண்டது.

கும்பிடப்பட வேண்டியவர்
குனிந்தபடி குழம்பி நிற்கின்றார்
நீதிக் குழந்தையை கருத்தாங்கியவர்
நிற்கதியாய் நிற்கிறார்.
கூட்டுக் கொள்ளையர்களின்
காட்டுக் கூச்சலில்
நீதிக்கான மௌன அலறல்
அடங்கி அமர்ந்தது.

கூச்சல் போட்டே
கொன்றொழித்துள்ளார்கள்
தெற்கும்! மேற்கும்!
எழுப்பும் காட்டுக்கூச்சலில்
தமிழ் என்ற விருட்சத்தின்
வீரியம் விலை பேசப்படுகின்றது.

ஆராயாத, அறிவில்லாத
முதுகெலும்பில்லாத மனிதர்களின்
கூச்சலின் சத்தத்தில்
மண்வாசனையின் மகத்துவம்
கற்பழிக்கப்படுகின்றது

மண்ணின் மைந்தனது
உரிமைக்கான அலறல்
அமளி துமளியாகும்
சட்டமன்ற கூச்சல்கள்
மக்களின் உரிமையை
காற்றில் கயிறு திரித்து
“காற்றாடி” விடுகின்றனர்

இயேசுவைக்.....
கருவறுக்க நினைக்கும்
விலங்கு மனிதர்களின்
கூட்டுக் கொள்கை
இங்கக் கூச்சல்

நமது கூச்சல்கள்
உடன் வாழும்
இயேசுக்களுக்கு
பாடை கட்டாதிருக்கட்டும்

Sr. சுபாசிஜீனி

“Our Journey in Sri Lanka”

Any journey in life, to begin, is not so easy but it is possible only to those who really walk with the Lord, hear the call of God and respond loving to reach the goal of that journey.

We Raza, Tehmina, Shameem, Robina - Novices from Pakistan are eager to share our joyful journey in Sri Lanka moving towards our promised land. We young and energetic women are experiencing God through the whole of

creation. We find that the dream of our Founder is being fulfilled here, having unity in diversity. Although we are from different places and cultural, we are one.

Beginnings are always difficult, we too felt some difficulties in food and environment, but now we are coming familiar with the things. As vibrant community members we have family Spirit which leads us to accept each other with open and loving hearts and to help to go forward. The merciful God our parent is leading us through our Sisters to deepen our faith and become other Christ.

The daily instructions that we receive from our Sisters, the visit of our Unit Leaders, and Formation team members are spiritual food, we are nourished with.

We are gradually led towards discipleship. Acceptance and appreciation of our self with gratitude to God, who called us, enable us to freely choose to dedicate and surrender ourselves to God. The knowledge of the newly emerging view of the Universe is very surprising,

at times disturbing and of an unlearning and learning process. We are beginning to see everything with a broader understanding we are gently

guided in discussions, sharing and in receiving energy from God and his Word.

We are grateful to God who has called us to the Holy Family Association with a very human and divine background. The values lived by the Holy Family of

Nazareth, continued in the life of the early Christians, by our Founder and our early mothers make us open to the context in which we live today. Our call to religious life frees us from ourselves to the extent we interiorize and practice authentically in daily life. Our study on vows broadens our understanding and we begin to integrate with the New View of today.

As every Monday we are going to teach English to the children, we feel joy to be with them and find those people very simple and generous. We have built good relationship with them. They feel happy to have us here.

As we are growing socially, spiritually, physically and intellectually, we think we will be vibrant disciples / Apostles in future. We are keeping you all in our prayers. We too implore your prayers for us.

**1st year Novices
Raza, Tehmina, Robina,
Shameem**

உண்மைக்காக உயிர்ப்போம்

வளர்ந்து பிரகாசிக்கின்ற ஒரு கத்தோலிக்கப் பாடசாலையில் கல்வி பயின்று வந்த ஒரு இந்து சமய மாணவிக்கு வீட்டில் நடந்தேறிய உண்மைச் சம்பவம்.

வறுமையின் பிடிக்குள் அகப்பட்ட தாய் தன்னுடைய மூன்று பிள்ளைகளையும் தந்தையுடன் விட்டுவிட்டு, தனது சகோதரனின் மனைவியுடன் சவுதி அரேபியா சென்று விட்டார். மூத்த மகள் தரம்- 06, இளைய மகள் தரம்- 05, மூன்றாவது மகள் - தரம் 03. இவர்கள் மூவரும் வீட்டில் தனியாகவே இருப்பார்கள், தந்தை கூலித் தொழிலுக்குச் சென்று விடுவார். தாய் மாமன் குடித்துவிட்டு இரவில் வந்து மூத்த மகளை துர்பிரயோகம் செய்வது வழமை. தம்பி அப்பாவிடம் கூறும்படி சொன்னாலும் மாணவி பயத்தில் சொல்வதில்லை.

ஒரு தடவை தந்தையிடம் கூறியபோது கையும் மெய்யுமாகப் பிடிக்கப்பட்டால் காவல்துறையிடம் ஒப்படைப்பதாக கூறினாராம். பொறுமை இழந்த மாணவி, தொலைபேசி வழி தாயிடம் கூறியபோது தன்னுடன் வெளிநாட்டில் வேலை செய்யும் சகோதரனின் மனைவிக்கு தெரிந்தால், விபரீதம் நடந்து விடுமென்ப பயந்து தான் வெகு விரைவில் வருவதாகவும், கவனமாக இருக்கும்படியும் கூறியுள்ளார்.

மாணவி தொடர் துர்பிரயோகம் தாங்க முடியாமல் அயல் வீட்டில் சொல்லி அழுதுள்ளார். அயல் வீட்டுச் சகோதரி வைத்தியத் தாதியிடம் கூற அவர் கிராம அலுவலரிடம் கூறியுள்ளார். இருவரும் அவர்கள் குடும்பத்தை அணுகப் பயந்து பாடசாலை அதிபருடன் தொடர்பு கொண்டு, பாடசாலைக்கு வருகை தந்து சம்பவத்தை அதிபரிடம் கூறினார்கள், அதிபர் மாணவியை அழைத்துக் கேட்டபோது அனைத்து உண்மைகளையும் அழுகையுடன் கூறி முடித்தார். அதிபர் உடனடியாகத் தந்தையுடன் தொடர்பு கொண்டு மாணவியின் ஆடைகளைப் பெற்று மாற்றுடை அணிவித்து சிறுவர் நன்நடத்தை அதிகாரி மூலமாக வைத்தியப் பரிசோதனையின் பின்பு காப்பகம் ஒன்றில் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளார்.

அதிபர் தந்தையை நேரில் கேட்ட போது வாழ்வின் காத்திரத்தை உணராதவராக சிரித்தபடி நின்றிருந்தார். இவ்வாறான உண்மை உயிர்பெற மாணவி வாழ்விற்கு உயிர்கொடுக்க சிதைக்கப்படும் சிறார்கள் உயிர்தெழ நாமே விரைவோம்.

அதே பாடசாலையில் கல்வி பயில்கின்ற கத்தோலிக்க மாணவிக்கு வீட்டில் நடந்த பரிதாபம் நிறைந்த உண்மைச் சம்பவம்.

மாணவியின் தந்தையும், சகோதரனும் சுனாமி அனர்த்தத்தில் இறந்து விட்டனர். தாய் மறுமணம் செய்து இரு பெண் குழந்தைகள். மாணவி தரம் 09 விவேகமற்றவர், விசேட தேவையுடையவர், படிக்க மாட்டார். வேலை செய்வதில் கெட்டிக்காரி அடிக்கடி பாடசாலை வராமல் குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதும் அவள் வேலை. அதிபர் வெளிநாட்டு உதவிமூலம் பாடசாலைத் தேவையுடன் உணவுத் தேவையையும் பூர்த்தி செய்து வந்தார். அதிபர் மாணவியை விடுதியில் சேர்க்க முயன்ற போது மாணவியைப் பார்த்ததும் ஒரு விடுதியில் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. வேறு ஒரு விடுதியில் சேர்க்கப்பட்ட போதும் ஒரு நிறுவனத்தின் துணையுடன் ஒரு சகோதரி மூலம் மாணவி கண்காணிக்கப்பட்டு பாடசாலை வரவழைக்கப்பட்டார். திடீரென மாணவி பாடசாலை வருவதை இடைநிறுத்தி விட்டார். கண்காணித்த சகோதரியைத் தொடர்பு கொண்டு அதிபர் கேட்டபோது மாணவி 7 மாதக் கர்ப்பினியாக வைத்தியசாலையில் இருந்து அழுவதாக கூறினார்.

மாணவியைக் கற்பழித்தவர் வேறு யாரும்மில்லை மாணவியின் அம்மாவின் தந்தை அவளுடைய அம்மப்பா . தொடர் விசாரணையில் இந்த மாணவியின் பிறப்பிற்கு காரணமானவரும் இவரே. இப்போது மாணவி காப்பகத்தில் சேர்க்கப்பட்டு பாதுகாப்பாக உள்ளார்.

கருக்கொடுத்து பெற்றெடுத்த மகளைச் சிதைத்து, பெற்றெடுத்த மகள் மூலம் பெற்ற தனது மகளையே சிதைத்து, கற்பழிக்கின்ற கல் நெஞ்ச வெறியர்கள் மத்தியில் வாழும் குழந்தைகளுக்கு உயிர்ப்பு உண்டா? விசேட தேவை உள்ளோர் கருணையின்றி களங்கப்படுத்தப்படுவதற்கு பதில் யார் தருவது? தன் சுகத்திற்காக தன்னையும், தனது மகளையும் பலி கொடுக்கின்ற தாய். தந்தையர்க்கு உயிர்ப்பு உண்டா?

அதே பாடசாலை கத்தோலிக்க ஆசிரியர் செய்த துயரம் நிறைந்த உண்மைச் சம்பவம். பிரபலமான கணிதபாட ஆசிரியர் வயது 57. நடைபெற்ற மேய்ப்புப்பணி மாநாட்டின் ஒரு பிரதிநிதி. பங்கில் முன்னின்று பணிபுரிபவர். எனினும் தன்னகத்தே இளமை முதல் ஓரின்ச் சேர்க்கையில் ஈடுபடுபவர். இச் செயற்பாட்டால் அதிபர் பதவி பறிபோய் ஆசிரியராக பணிநீக்கமும் செய்யப்பட்டவர். மன்னிப்பு வழங்கி கத்தோலிக்க பாடசாலைக்கு மாற்றப்படுகின்றார். இதையறிந்த பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர் அதிபரின் அனுமதி பெற்று, வலய அதிகாரிகளுக்கு சம்பவத்தை தெரிவித்த போதும் அதிகாரிகள் அதற்குச் செவிசாய்க்கவில்லை. பெற்றோர் கடிதம் எழுதி கையொப்பம் வைத்து ஆசிரியரை வெளியேற்ற வந்தபோது அதிபர் மனித

நேயத்துடன் ஆசிரியரை ஏற்போம். ஒரு கத்தோலிக்க ஆசிரியர் வருட தொடக்க முதல் நாளிலேயே கத்தோலிக்கப் பாடசாலையால் விரட்டப்பட்டு வலயக்கல்விப் பணிமனை வாசலில் நிற்பது பொருத்தமல்ல. மனம் மாற காலத்தை விட்டுக் கொடுக்கிறார். ஆசிரியர் எந்த நிமிடமும் மனம் மாறலாம். பாடசாலைக்குள் உள்வாங்குவோம். கடவுள் ஆசீர் நிறைந்த எமது பாடசாலைக்குள் எத்தீங்கு செய்ய நம் குலநாதர் அனுமதிக்கமாட்டார். எனக் கூறி அதிபர் தான் பொறுப்பேற்பதாக கூறினார்.

ஆசிரியர் ஜனவரி 2ல் கடமையேற்றார். அப் பாடசாலை இவ் வருடம் பெண்கள் பாடசாலை ஆக்கப்பட்டதால் தரம் 6-11 வரையான மாணவர்கள் (ஆண்கள்) விரும்பிய பாடசாலைகளுக்கு ஜனவரி 18ம் திகதி அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். 19ம் திகதி சனாமி அனர்த்தத்தால் தந்தையை இழந்த தரம் 09ல் கல்வி கற்கும் மாணவர் வீடு சென்று, பிரத்தியேக வகுப்பிற்கு அழைத்துச் செல்வதாக கூறி, கடற்கரையில் அமைந்துள்ள பூங்காவில் மாணவனை துர்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாக்கியுள்ளார். மாணவன் மூலம் சம்பவத்தை அறிந்த தாயார் உடன் காவல்துறையிடம் சென்று வாக்கு மூலம் கொடுத்துள்ளார். அவர்கள் அதிபருக்குத் தெரியப்படுத்துவதுடன் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதாக கூறியுள்ளனர். ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்காமல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டுள்ளார்.

இவ்விடயம் அதிபருக்கு 31ம் திகதி மாலை தெரியவந்தது. துடித்துப்போன அதிபர் 1ம் திகதி பாடசாலைக்கு தாயை அழைத்து கேட்டபோது துடித்து அமுதபடி சம்பவத்தை கூறினார். எழுத்து வாக்கு மூலம் பெற்று வலயக்கல்வி அதிகாரியிடம் 2ம் திகதி அனுமதி கேட்ட போது 3ம் திகதி அதிபரை வருமாறு கூறினார். சம்பவத்தை அறிந்த பணிப்பாளர் விரைந்து செயற்பட்டு 6ம் திகதி மாணவனைச் சந்தித்து உண்மையை அறிந்தார். அவ் ஆசிரியர் உடன் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்.

ஆசிரியருக்கு நடந்த சம்பவம் யாருக்கும் தெரியாது. அனைத்து மாணவச் சமூகமும் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளார்கள். இது நற்கருணை நாதரின் புதுமை. உயிர்ப்பின் உண்மை. அதிபர், ஆசிரிய சகோதரிகளே! ஆண்டவர் உயிர்ப்பிலே கள்ளங்கபடமற்ற சிறார்களின் உயிர்ப்பில் மகிழ்வோடு கற்கும் மாணவர் உயிர்ப்பில் மகிழ்வோம்,

“உண்மைக்காய் நாம் உயிர்த்து,

நீதிக்காய் நாம் உயிர்த்து,

உன்னதரின் உயிர்ப்பில் உயிர் பெறுவோம்.”

உயிர்ப்பு விழா வாழ்த்துக்கள்.

அருட்சகோதரி நீற்றா.அ

வருந்துகின்றேன் என் பாவச் சிலுவை எண்ணி...

நான் பாவம் செய்தபோதும்
என் பாவம் தனைப் போக்க
தன்னையே பலியாக்கினார் இயேசு
சிற்பம் எனை உருவாக்க
சிற்பியாய் வந்தவரை
சிலுவையில் அறைந்து நானும்
மகிழ்ந்தேனே
உருக்கொடுக்க வந்தவரை
உடனிருந்து மறுதலித்தேன்
ஒளியாக வந்தவரை
ஒரு கணமும் நினைத்தேனில்லை
ஒவ்வொரு நாளும் நான் செய்த
பாவங்கள்
சிலுவையின் பாதையில் இயேசு
சிந்திய திருஇரத்தம்
மாற்றியதே என் வாழ்வை.
நியாயத் தீர்ப்பின் பள்ளத்தாக்கினிலே
நியாயம் கேட்டு நிற்கின்றனர்
நீதிமாண்கள்
நியாயம் தீர்க்க வருவாரே நீதிபதியங்கு
வாழ்வுப் பாதையிலே நான் செய்த
பாவம்

அநீதியின் பக்கம் நிறுத்தாமல் காத்திடவே
மனம் வருந்தி மண்டியிட்டுக் கிடக்கின்றேன்
என் சிலுவைப் பாதையிலே அறியாமல் செய்த பாவம்
ஆண்டவரும் போக்கிடவே வேண்டுகின்றேன்.

வெறுமையாக்குகின்றேன் இயேசுவே உம் வெறுமை எண்ணி.....

தன்னை வெறுமையாக்கி
என்னைப் பெருமையாக்கினார் இயேசு
வெறுமையான கல்லறையில்
எதை எனக்கு விட்டுச் சென்றீர்.....

விண்ணக இறைவனுக்கு மண்ணகத்தில் இடமில்லையே
 உனக்கு உண்டா மானிடா என்பதா?
 பூமியில் இடமேது என்பதா?
 மண்ணில் பிறந்த மானிடா
 விண்ணுக்கு நீ திரும்புவாய் என்பதா?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய்
 கொண்டு செல்ல என்பதா?
 எதை எனக்குக் கற்றுத் தருகின்றார்
 உள்ளத்தை வெறுமையாக்கி
 உண்மையோடு வாழ்ந்துவிடு என்பதே.
 உன்னதத்தில் ஓர் இடம் உனக்கு உண்டு
 இயேசு கற்றுத் தரும் வெறுமையான கல்லறை

இயேசுவின் சீலுவை மரணம் உயிர்ப்பின் மகுடம்

உன்னத மனிதனின் உயிர்ப்பு- அது
 உன்னதர் இயேசுவின் உயிர்ப்பு
 மனிதனாய் மண்ணில் பிறந்தோரில்
 இறந்து மூன்றாம் நாளில் உயிர் பெற்ற உயிர்ப்பு
 மன்னாதி மன்னன் இயேசு பெற்ற உயிர்ப்பு
 கீதையிலும் இல்லா உயிர்ப்பு

காவியத்திலும் இல்லா உயிர்ப்பு
 திருவிவிலியம் எடுத்துரைக்கும் உயிர்ப்பு
 இரத்தமும் சதையுமாய் மண்ணில் பிறந்தோரில்
 வரலாற்றில் இடம் பிடித்த உயிர்ப்பு
 உலகமே கொண்டாடும் உயிர்ப்பு
 மூவொரு இறைவன் இயேசுவின் உயிர்ப்பு
 மனிதா விழுந்து கிடக்கின்றாயா?
 எழுந்து உயிர் பெறு என்று கூறும் உயிர்ப்பு
 மரித்தோர் என்போர் உயிர் பெறுவர் - என்று
 மன்னாதி மன்னனும் கூறும் தீர்ப்பு
 மன்னருக்கெல்லாம் மன்னன் இயேசுவின் உயிர்ப்பு.

எஸ். கௌசல்யா

திருக்குடும்ப பொதுநிலையினர்

Our experiences Speak...

We the aspirants of the Holy Family started our life journey at Mulankavil with Sr. Stella Thuraisamy as the formator. We arrived there on the 5th January 2016. We were given a warm welcome by the Community over there. We looked around and noticing everything. Our feeling then was, as if we were leaping in the dark, but after a few days, we became quite familiar with our Sisters, our other inmates and the people around, got used to the way of life.

We were able to feel free with our formator. Our openness brought lot of changes from within, first of all to enter into ourselves, to know ourselves a little better. We were able to be connected to God through silence, meditation and prayer. We were taught rather we realized, first of all to be humans. We understood the purpose of our being there. We were taught English too, with the help of resource persons.

After five months of our stay there, we joined the computer classed run by the Salesian Fathers. Many other students from neighboring villages and other different places were also in our class. In our simple relationships with them, we came to know and understand their difficulties and problems – other than the computer lessons, we learnt English, moral science and sports too. As we had to learn different and many others, we learnt to adjust and manage our time well.

We studied about the congregation, our Founder PBN, and the beginning and development of the Holy Family Association – During our free- time. We learnt many hymns in Tamil as well as in English. Sisters were kind enough to teach us feminine Arts- like sewing, cooking and gardening. Though we were lazy and hesitant to learn these, at the end we started liking these skills and also enjoyed doing them.

Now since our Formation journey initial stage has come to an end. We express our sincere thanks to all involved in our life. First of all to Sr. Christa Mariathas- the Unit leader and her team for the given opportunity, Sr. Stella- our Formator and the Mulankavil community of Sisters- who were very helpful in many ways.

“A big thank you” we say again God Bless You All.

**Girls in Contact stage
Mulankavil**

வெற்றுக்கல்லறை

இயேசுவின் உயிர்ப்பு எமது வாழ்வின் அனுபவமாக மாறும் போது நம்பிக்கை இழந்தவருக்கு நம்பிக்கை அளிக்க முடியும். பாவத்திற்கு இறந்து இறைவார்த்தையில் வாழ்வைக் கட்டியெழுப்பும்போதே உயிர்ப்பு அனுபவமாகின்றது. உண்மைக்கும் நீதிக்கும் குரல்கொடுக்கும் போதே, இயேசுவின் உயிர்ப்புக்கும் சாட்சிகளாகின்றோம். நாம் சுமக்கும் சுமைகளுக்கும் எதிர்கொள்ளும் சிலுவைகளுக்கும் பொருள் கொடுப்பதே உயிர்ப்பாகும். பழைய பாஸ்காவிலே இஸ்ரவேலர் துன்பங்களை அனுபவத்தின் விளைவாக இறைவன் அவர்களுக்கு இனவிடுதலையைக் கொடுத்தார். ஆனால் இந்தப் புதிய பாஸ்காவில் அந்த இறைவனே மக்களால் துன்ப துயரங்களுக்கு ஏன் சாவுக்கே ஆளானார். இதன் விளைவாக முழு மனிதமே விடுதலையடைந்தது. புதிய பாஸ்காவில் பாஸ்கா செம்மறியாக இயேசுக் கிறிஸ்துவே விளங்குகின்றார்.

“ஆயனை அடிப்போம் ஆடுகள் சிதறுண்டு போகும்” என்று மறைநூலில் எழுதப்பட்டது போன்று இயேசு அடித்து நொறுக்கப்பட்டு ஆடுகள் நாம் வாழ்வு பெறும் பொருட்டு சாவைத்தழுவினார். மீண்டும் உயிர் பெற்றார்.

இயேசுவின் உயிர்ப்பை நற்செய்தியாளர் பலவாறு விவரிக்கின்றார்கள். ஓய்வு நாளுக்கு பின் மகதலா மரியாவும் வேறு சில பெண்களும் வாரத்தின் முதல்நாள் விடியற் காலையில் இயேசுவின் கல்லறைக்குச் சென்றார்கள். அவர்கள் மனதிலே குழப்பம் இயேசுவை கொண்டுவிட்டனர் அந்த யூதர்கள் இயேசுவின் சீடர்களாகிய எங்களையும் பிடித்து என்ன செய்வார்களோ என்ற அச்சத்தோடும், ஏக்கத்தோடும், சென்றவர்களுக்கு மேலும் ஓர் அதிர்ச்சி, அது என்னவென்றால் கல்லறையை முடியிருந்த பெரிய கல் அகற்றப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறு இயேசுவின் உயிர்ப்பு, இடிமேல் இடிவிழுந்து அடியற்றுப்

போயிருந்தவர்களுக்கு விடிவைக் கொடுத்தது. பல தரப்பட்டவர்களுக்கு இயேசுவின் புதிய பாஸ்கா இருளிலிருந்து ஒளிக்கு வருவதற்கு சிந்தையில் தெளிவைக் கொடுத்தது. பழைய பாஸ்காவில் எகிப்தியர்களின் பெரும் அழிவைப்போன்று இப்புதிய பாஸ்காவிலும் அது நடக்காமலில்லை. சாவுக்கே சாவு மணி அடிக்கப்பட்டது. அவரைப் புதைத்து விட்டதாக பெருமையடித்துக் கொண்டு, மார்பு தட்டியவர்கள் அனைவரும் திகிலூற அவரோ புதையலாய் புறப்பட்டார். அவரது பூதவுடல் மண்ணோடு மண்ணாகப் போகுமென்று நினைத்தனர், அவரோ தூங்கிய புயலாகப் புறப்பட்டார்.

பழைய எற்பாட்டு மக்கள் கடலை கடந்ததற்கு ஒரே ஒரு ஆதாரம் வரண்ட தரை. புதியேற்பாட்டில் இயேசு மரணத்தை

கடந்ததற்கு ஒரே ஆதாரம் வெற்றுக் கல்லறை. “அவர் இங்கு இல்லை” இது தான் அவருடைய கல்லறையில், அவரால் எழுதி வைத்த வாசகத்தை சீடர்கள் கண்டார்கள், நம்பினார்கள், என்று விவிலியம் சொல்லும், வெற்றுக் கல்லறை இதுவே. இன்றும் எமக்கு விழிப்பைத்

தரும் ஒரு வார்த்தை “எல்லாம் முடிந்து விட்டது”. இனி ஒன்றுமில்லை, நம் வாழ்வில் இழப்புக்கள், நண்பர் நம்மை விட்டுப் பிரிதல், குடும்பத்தில் பிரச்சனைகள் வரும் போதும் எல்லாம் “முடிந்துவிட்டது” எனப் புலம்புகின்றோம். இறைவனின் பார்வையில் முடிவு என்பது இல்லை. இயேசுவின் எதிரிகளும் அவர் கல்லறையை வந்து பார்த்திருக்கக்கூடும். அவர்களும் அவர் இங்கு இல்லையெனச் சொல்லியிருப்பார்கள். நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் நம்பினார்கள். “இயேசு உயிர்த்திராவிட்டால் நீங்கள் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையும் நாங்கள் அறிவிக்கும் நற்செய்தியும் வீண்”. நம் இறை நம்பிக்கையின் ஆணியே இயேசுவின் உயிர்ப்பே. அதற்காக இன்று நன்றி கூறுவோம். இந்த நம்பிக்கை நமக்கு மனதளவிலும் வலுவூட்டுகின்றது.

அருட்சகோதரி அனல்ரேசியா

Eulogy Delivered by Sr. Aquinas Cyril at the Funeral of Rev. Sr. Catherine Michael Coonghe, HFB

Your Lordship the Rt, Rev.Dr.Thomas Saundranayagam -Bishop Emeritus of Jaffna, Rev. Fathers, Rev. Sisters. Family members, friends of our beloved Sr.Catherine, May this day be a blessing to all of us here!

Though I stand here at the request of our Sisters in the Delegation -Philippines to speak on behalf of them, I too feel it my personal obligation I deem it an honor and privilege to do it. I am duty bound for what she had been to the Holy Family first here in the Province of Jaffna under various capacities. and then in the Foreign Mission, The philippine where she lived and served the people of God –from the year 1986 to the year 2016 30 years of loving dedication. She was our companion on our journey – laughed and cried, feasted and fasted, endured all kinds of storms and earthquakes literally and otherwise! I am privileged indeed to speak about our beloved Catherine as I lived with her for 25 years Unlike here, , as we are still a handful in numbers, and therefore live very close to each other , come to face each other with our strengths and flaws , rubbing our shoulders now and then. Sr, Catherine comes from a family – fairly a big one .She is a woman of faith – unwavering, unshakeable. A prayerful woman- She must have inherited these. I am sure from her dear parents-devout and simple, and of course from her Holy Family Formation.

She is unique in her feminine qualities- understanding, loving, and a caring person, a Sister to all of us I would say, especially towards all who were mostly in need of. They are the witnesses of her sterling qualities.

She is a good communicator. Though most of her family members and relatives were born years and years after her entry into the religious life, she knew them all –almost every one of them by their names. Very strange indeed! She was lovingly called ‘Aunty’ by some, Aachi, and amamma by others, our Sisters were not an exception, Some of us

used to call her ‘Ate’ (older Sister) and even “anta “. With every one of us she was in close contact in different ways. There were piles and piles of envelopes found on her table, for letter writing! To us all in the Philippines she was a real Sister! A woman of few words, extremely patient, gentle, enduring everything in silence; unassuming by nature; ‘Friend of all and enemy of none’. She knew well as to how to be a good neighbor – one of the most cherished Filipino values – in which she was an expert, first in her Religious community and then spreading out to others even beyond country and continent.

Catherine was a person of many talents. Basically a teacher, later she became a Principal and then a Master teacher. Not only in the field of education, but excelled also in other fields like Art, decorations, gardening etc. A lover of Nature- and all our Communities over there are an exhibition -expression of her poetic mind. ‘Green hands’! In the Delegation of the Philippines she was a community leader, A councilor, and helping the Novices’. I am proud to say that one time in the town of Bulan, she undertook the Formation and supervision of Catechists and did it very efficiently to the satisfaction of the Parish! Whatever responsibilities that were entrusted to her she accomplished them with precision. A mission minded Missionary! Her mission field was often was along the wayside, talking to the people, consoling them, inquiring about their wellbeing....Catherine had her “signature’- a ‘stamp of her own ‘on all what she did!!

I can go on talking about our dear Catherine for hours; this is neither the place nor the time to do so. A candle burns brighter before finally it goes out. She was a real candle burning brighter during her last days and hours of her life. There were no words of complain, only groaning- saying ‘Pothum, Pothum’ which means ‘enough’ edification to all who visited her- to the ones assisted her- a visible witness to the very end. !

To sum up I would say that she was a woman of Wisdom -not learnt from the books- but from long hours of prayer. A woman for others! . As our dear Founder PBN wanted us His daughters to be; ‘A flower by the wayside’ - simple and humble yet beautiful in her ways! A true Missionary Sister of the Holy Family. A daughter of ‘God Alone’. She has left behind her a legacy- for us all to remember, cherish and to follow. During

her 60th Year of her Jubilee celebration when being asked as to what was her preferred song to be sung, she said this: “IN HIS TIME, He makes all things beautiful, in His time”.

Dear Catherine, thank you a thousand times on behalf of your Sisters, the Associates and the simple Filipino people- for all what you have been to us. GOD’s time has come to you now to accept you, , Our time has come to you to bid farewell to you!. You were beautiful in your living and now- even more beautiful in your dying!

May our God whom you loved and sought, be your REWARD! Dios Mabalos!

Bye dear Sr. Catherine Hanggang sa ulitin- until we meet you again someday! Bye!

Thank you

We are very grateful to you dear P.B. N Family members who spared your time and energy in visiting and taking care of our aunty Sr. Catharine Coonghe in her sickness, and then sent messages of condolences and prayers via mail, text message and telephone calls and especially for you presence .

Our special thanks to Sr.Aquinas for assisting her on her last Journey with her nearnees and her prayerful support.

May She rest in peace. Big thanks to you all.

**Sr. Goretta Coonghe
and family.**

அன்பொழுக உற்றுநோக்குதல்

ஆன்மீகம், அதன் வாழ்வை, இணைப்பைப் பலப்படுத்த வேண்டும். அதன் வழிவகை தனித்துவமானவை. ஆயினும் இது குழு வாழ்வுக்குப் பங்களிக்க வேண்டுமேயன்றிப் பங்கப்படுத்துவதற்கல்ல. எமது பிரபஞ்ச சக்தியின் புதிய கண்ணோட்டமும் முன்னைய இறையடியாரின் முனைப்புக்கு முரணானவையல்ல. மனித உடலின் பிரதான ஏழு சக்திமையங்கள் விஞ்ஞானிகளால் முதலாய் ஏற்கப்பட்டவை.

தமிழ்	சமஸ்கிருதம்	ஆங்கிலம்
ஆன்மீகம்	சகஸ்ராரம்	Being (மேல் நிலை சக்கரம்)
உள்ளுணர்ச்சி	ஆத்ஞா	Consciousness
தொடர்பாடல்	விஷுத்தி	Communication
அன்பு	அனாதம	Love (இடைநிலை சக்கரம்)
சக்தி	மணியூரகம்	Energy
சுயகட்டுப்பாடு	சுவாதிஷ்டானம்	Self control
குண்டலினி சக்தி	மூலாதாரம்	Fundamental Energy (கீழ் நிலைச் சக்கரம்)

இந்தப் பெயர்களே இவற்றின் இயல்பை உணர்த்துகின்றன. இச் சக்தி மையங்கள் உறங்கு நிலையில் எம்மில் உறைகின்றன. எமது மூச்சுக் காற்று இவற்றைச் செயற்பட வைக்கின்றன.

எமது காற்றும் அதிலுள்ள பிராணவாயுவும் நுரைசுரலைத் தாண்டி வேறு எங்கும் செல்ல முடியாது. ஆயினும் அதன் பிராணசக்தி எமது உடலின் ஒவ்வொரு கலங்களுக்குள்ளும் (Cells) ஊடுருவிச் செல்கின்றது.

இந்த ஏழு சக்தி மையங்களில் முதன்மையான மூன்று சக்திகளும் (மேல் நிலை: ஆன்மீகம், இடைநிலை: அன்பு, கீழ் நிலை: குண்டலினி.) இவை தூண்டப்பட்டால், மீதமான நான்கும் செயற்படத் தொடங்கும். எமது மூச்சுப் பயிற்சி, முதலில் ஆழ் நிலை உறங்கு நிலையிலிருக்கும். கீழ் நிலைச் சக்கரத்தை எழுப்ப வேண்டும். இதற்கு உதவியாக உள்ளே இழுக்கும் மூச்சுக் காற்றை உடனே வெளியில் விடாது, சிறிது வயிற்றுப் பகுதியில் தேங்கி நிற்க வைத்தால், அது ஊறி... உள் பாய்ந்து குண்டலினியைத் தூண்டிவிடும். இந்தப் பயிற்சியின் தொடர்ச்சியில், இது இச்சக்தியையும் அடுத்தடுத்துள்ள ஏனைய சக்திகளையும் இயக்கிச் சென்று மேல் நிலைச் சக்கரத்தை அடையும் நிலையை உருவாக்கும். இதனால் பிரபஞ்ச சக்தியான

தெய்வீகத்துடன் ஒன்றிக்கும் நிலையும் ஏற்படலாம், தெய்வீக அம்சமானது ஒளிவீசத் தொடங்கும், மூச்சுப் பயிற்சியின் பெறுபேறாக **அன்பொருக உற்றுநோக்கும்** பரமானந்த நிலையும் ஏற்படும்.

ஏனைய மத சித்தாந்தங்களும் இதை விளக்க உதவுகின்றன. பரமாத் மா ஜீவாத்மாவின் உருவகக் கதையான சிவன், பார்வதி சிவசித்தாந்தம், நேர் - எதிர் சக்தியின் இணைப்பான

“யாங்யின்” சக்தி பற்றிய சீன சித்தாந்தம் ஒரு சிலவாகும்.

மனிதம் தெய்வீகத்தைச் சந்திக்கின்ற பரிபக்குவ நிலைகள் பலவற்றைப் பற்றிக் கிறீஸ்தவ ஞான வாழ்க்கை நூல்கள் விளக்குகின்றன. பிரபஞ்ச சக்தியில் உறையும் பரம்பொருளுடன் இணையும் வழிகளையும் வகுத்துள்ளன.

எத்தகைய விளக்கங்கள் ஏற்படினும் தாம் ஒவ்வொருவரும் விரும்பித் தேடும் மார்க்கமே அவரவர்க்கு உகந்தது. அதுவே எம் இதய தெய்வத்தைச் சிக்கெனப் பற்றிக்கொள்ளும் மேலான வழி. மேலாக, “நான் ஈர்த்துக் கொண்டாலொழிய எவரும் என் தந்தையிடம் வரமுடியாது,” என அழுத்தம் திருத்தமாக இறைமகன் கிறீஸ்துவம் எடுத்து விளக்கியுள்ளார். ஆகவே இதைக் கை நீட்டி இரந்து பெற்றுக்கொள்வோம். முயன்றால் முடியும்.

பிறர் நலன் பொருட்டு, தன்னலம் துறந்து காட்சி தரும் நம் நாயகன் சிலுவையில் சாட்சி தந்தார், உயிர்த்து எழுந்து பிரபஞ்சத்துடன் இரண்டறக் கலந்து நிற்கின்றார். அவரின் அவதாரம், பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பில் பட்டுத் தெறிக்கணும் என ஊக்குவித்தலின் தரிசிப்புக்கான ஆயத்தச் (சிந்தனை 02) சிறுமடல் கூறுகின்றது. இத்தகைய எம் வாழ்வு பரிசுத்த ஆவியினால் வற்றாத ஊற்றாக பாய்ந்தோடும். அது நலிவுற்ற புவியில், மெலிவுற்று, நசுங்கி வாடும் மானிடத்தில் பொழியப்பட எம்மைக் கருவியாகப் பயன்படுத்த அவாவி நிற்கின்றார். தூய ஆவியானவர் எமது கையளிதல் நிறைந்த அர்ப்பணிப்பு, எம் குழுவில் மட்டுமல்ல, பணித் தளங்களிலும் ஆழப்படுத்த கேட்கின்றனர். அப்பொழுது **அன்பொழுக உற்று நோக்கும்** நிலை மென்மேலும் அர்த்தம் காணவும், அதற்கு அர்த்தம் கொடுக்கவும் எம் முயற்சிகளை தொடர்ந்து முன்னெடுப்போம்.

அருட்சகோதரி யூட் மடுத்தீன்

Our Common Home

“Life on Earth is in trouble.” Indeed earth, which is our common home, cries out to us in pain because we have hurt her by how we have used and abused her”. We are standing at the threshold of an ‘ecological apocalypse’. This ‘ecological apocalypse’ is the result of an ecological sin. A sin that has the shock and awe attack on cosmos, on God’s creation. Nature is God’s love letter. Creation is one of God’s love letter to humankind. (Rom 1:20) God sends nature as love letter; man is replying with death sentence to nature. That much we know. But how bad have things become-and how fast are events moving? In what will be the sixth great mass extinction event?” Gerardo Caballos of the National Autonomous University of Mexico has assessed in a report says, that vertebrate were vanishing at a rate 114 times faster than normal, and that the last similar event was 65 million years ago, when dinosaurs disappeared , most probably as a result of an asteroid. Since 1900 more than 400 vertebrates have disappeared.

One of the authors of the report says, “we are now entering the sixth great mass of extinction and if it is allowed to continue, life would take many millions of years to recover and our species itself would likely disappear early on”.

The research cites climate change, pollution and deforestation as cause for the rapid change, and the effect of the loss of entire ecosystem could be dire. We would face “snow ball” effect whereby individual species extinction ultimately fuels more loss.

At the same time when we scratch our heads not knowing what to do to set things right, Pope Francis gives us the good news of hope for the future. His recent encyclical, ‘*Laudato Si*’ summons the whole world to examine our

present way of life and re-set a different life-style which supports ecosystems and the life of all species.

The book of Genesis is frequently used to justify man's 'domination' over the Earth, and hence, exploitation of its resources for our own needs. Yet Pope Francis is unequivocal in the

encyclical that 'this is not a correct interpretation of the Bible as understood by the Church'. The Pope says that we must respect the law of nature and protect the Earth for the future generations. Humans are part of nature, not its overloads, caring for ourselves and for nature is inseparable in caring for our common home.

Pope Francis briefly reviews the present ecological crisis. He discusses at length the

issues of pollution, water, waste, the throwing away culture, the climate change, global warming, biodiversity, deforestation, global inequality, and ecological debt of poor countries, ect. Francis continuously exhorts the world, to care for the home we share. Calling planet earth our common home, indicates we are a family. We need to move beyond our creed, caste, colour or race to learn and live as a single universal family.

We are convinced that to overcome this situation, humankind as the image of God, must return to a right relationship with nature, a relationship suitable to the common good of humanity and nature. We must consider a lifestyle that looks anew at our consumption habits, values, human dignity and promotes deeper relationship with God, society and nature. All people on earth bear responsibility in solidarity to preserve the natural environment, which is God's creation, and to protect all forms of life.

It is very urgent for us to draw an action plan to conserve the species of the planet, to care for all forms of life, to protect the

natural resources and to promote the beauty and variety in nature. We are already late in realizing this fact. Ecological conversion is the duty of every one. But today women are blessed to be guardians of nature. St. Francis of Assisi saw the feminine divinity in nature. The Canticle of the Creatures calls to mind that the earth, our common home, “is like a sister with whom we share our

life and a beautiful mother who opens her arms to embrace.

Let us educate our children – weaning them away from gadgets and helping them to enjoy nature, have an ecological catechism-that instill true knowledge of God’s presence in nature, cultivate sound virtues will

be able to make a selfless ecological commitment, replacing

reckless consumption, greed and wastefulness with sacrifice, generosity and sharing, cultivate an asceticism like the integral ecology by which learn to give and share,- moving from our greed to needs, take time for physical contact with nature, seeing God in everything and have a ecological Evangelization- proclaiming the God of nature, seeing God in everything and everything in God.

So let us plant trees, save water, create pollution -free environment, using public transportation, fight against all evils that harm the species and join hands to care for “our common home”.

Sr. Joiline

சிலுவையின் பாதை

“தம் சிலுவையை சுமக்காமல் என்னைப் பின்பற்ற வருவோர் என்னுடையோர் எனக் கருதப்படத் தகுதியற்றோர் தம் உயிரை காக்க விரும்புவோர் அதை இழந்து விடுவர். என் பொருட்டு தம் உயிரை இழப்போர் அதைக் காத்துக் கொள்வர்”. (மத்தேயு 10:38)

உண்மைக் கிறிஸ்தவ சீடத்துவ வாழ்வில் சிலுவையின் பாதை நிச்சயம் உண்டு. மடிந்து போகும் மனுக்குலத்தை மீட்டுப்பதற்காக ஜென்ம பாவதோசத்தால் இழந்து போன விண்ணக வாழ்வைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக இறை தந்தையின் திட்டத்திற்கமைவாக கசையடிகள் பட்டு, கல்வாரி மலை நோக்கி பாடுகளின் பாதையில் பயணம் செய்து தம்மையே பலிப் பொருளாகவும் நித்திய குருவாகவும் அர்ப்பணமாக்கிய இறைமகன் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றிச் சிலுவையின் பாதையில் வாழ்வதே உண்மை கிறிஸ்தவ சீடத்துவ வாழ்வாகும்.

சிலுவையின் பாதையில்....

இறைவனின் அழைப்பின் குரலிற்குச் செவிமடுத்து, இல்லற வாழ்வுக்கு விடை கொடுத்து, துறவறவாழ்வுக்கு இதோ வருகிறேன் என முதல் அர்ப்பணத்தை மேற்கொண்டு, அகிலம் மெங்கும் அல்லறும் ஆன்மாக்களை ஆண்டவர் பால் ஆதாயமாக்க துறவிகளின் வரிசையில் சிலுவையின் பாதையில் பயணித்தவர்கள் திருநிலையினர். கத்தோலிக்க குருத்துவம் மக்களின் ஈடுபாடு கொண்ட பணிக் குருத்துவமாகும். எந்த நோக்கத்திற்காக தங்களை அர்ப்பணித்தார்களோ, அவற்றை இறுதிவரை மக்களின் நலனிற்காக சிலுவையின் பாதையில் பயணித்தவர்கள் வரிசையில் புனித ஜோசவ்வாஸ் அடிகளார் முதன்மையானவர். இலங்கை வாழ் மக்களுக்காக தம்மை அர்ப்பணித்து, கால் நடையாக நாடு முழுவதும் நடந்து மக்களைத் தேடி சிலுவையின் பாதையில் கத்தோலிக்க

விசுவாச நெறிகளை வளப்படுத்த அரும்பாடுபட்டார். துறவியர் வரிசையில் அன்னை திரேசா துன்புறும் மக்களின் துயர் துடைத்து அவர்களின் நல்வாழ்வுக்காக சிலுவையின் பாதையில் தமது வாழ்வை அர்ப்பணமாக்கினார்.

30 ஆண்டுகள் நடைபெற்று வந்த இனப்படுகொலைப் போரில் 1990ம் ஆண்டு, இக்காலப்பகுதி முதல் 2008ம் ஆண்டு வரை துன்பச்சிலுவைகளோடு வன்னி மண்ணில் வாழ்ந்த நினைவுகளை எண்ணுகின்றோம். ஏனைய இடங்களில் இருந்து வருகை தந்த சகோதரர்களை அரவணைத்து குடியிருக்க இடம் கொடுத்து, தொழில் வளங்களில் பகிர்வு கொண்டு சமூக நலன், ஆலய வழிபாடுகளில் இணைவு கொடுத்து, வாழ்ந்த வன்னி மக்களுக்கு போர் ஆபத்து நிறைந்த பேரிடி காத்து இருந்தது. 2008 பிற்பகுதியில் எல்லாப்பகுதிகளில் இருந்தும் மக்கள் புதுக்குடியிருப்புக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

அகோர எறிகணை வீச்சுகள், விமானத்தாக்குதல்கள், கொத்துக்குண்டு வீச்சுகள் என்னும் மழையில் மக்கள் நனைந்து துண்டு துண்டுகளாக்கப்பட்டனர். தூக்கி எறியப்பட்டனர். அதே வேளையில் புதுக்குடியிருப்பு இரத்த வெள்ளத்தில் நோவாவின் பேழையாக மிதந்தது. இருக்க இடம் மில்லை, உண்ண உணவில்லை, மக்கள் வானத்தை கூரையாக்கி, நிலத்தையே பாயாக்கி வான்நிலவை விளக்காக்கி ஒரு நேரச் சாப்பாட்டுக்காக குழந்தைகள் கூப்பாடு போட்டார்கள். அதே நேரத்தில் தார்மீக அரசு மக்களுக்கு கருணை காட்டுகிறேன் என நடித்து, பாதுகாப்பு வலயங்கள் என சில இடங்களை அறிவித்து, அங்கு மக்களை தங்க வைத்து வான் தாக்குதல் நடத்தி கொன்று குவித்தது. இடத்தையே சுடுகாடாக்கியது. இவற்றிலும் தப்பிய மக்கள் பதுங்கு குழிகளில் பிதுங்கிய விழிகளுடன் உயிருக்காக ஊசலாடினர். நெருக்கடிகள் உச்சக்கட்டத்திற்கு வந்தது.

இறுதியாக நெய்தல் கிராமங்களான மாத்தளன், அம்பலவன் பொக்கணை, வலைஞர் மடம், ஆகிய இடங்களை தேடி சிலுவையின் பாதையில் உறவுகளை இழந்து, உடமைகளை இழந்து, சிறுகடல் ஏரிகளைக் கடந்து வந்தார்கள். நோய்க்கு மருந்து இல்லை, பசிக்கு விருந்தில்லை, மக்கள் வெளியில் நடமாட முடியாத நிலையில் வலைஞர் மடம் புனித செபமாலை மாதா ஆலயவளாகம்

ஜெஸ்தமெனித் தோட்டமாகக் காட்சி தந்தது. அங்கு மக்களின் விண்ணப்பங்களாக, இறைவனை நோக்கிய வேண்டுகளாக எம் பிதாவே இந்தத் “துன்பக்கலம் எம்மைவிட்டு நீங்கக் கூடுமானால் நீங்கட்டும் அல்லது இன்னமும் அனுபவிக்க வேண்டுமானாலும் உமது சித்தத்தின்படியே ஆகட்டும்” என்று அமுதகண்ணும் சிந்திய மூக்குடனும் வேண்டுகல் செய்து விட்டு முள்ளிவாய்க்கால் கல்வாரியை நோக்கிப் பதைக்கப் பதைக்கப் பயணம் செய்தார்கள்.

முள்ளிவாய்க்கால் (சிவந்தமண்ணில்) மனித இரத்தத்தால் ஆறாக ஓடியது. எறிகணை வீச்சு, கொத்துக் குண்டுகள், மழை பொழிய விமானங்கள் பறந்து தாழ்ந்து அடிக்க, தாக்குதலினால் மண்ணிலே மடிந்து விழுந்த பாச உறவுகளுக்கு பரிதாபம் மிக்க துயரங்களோடு, வெதும்பிய நிலையில் மௌனத்தால் பிரியாவிடை பகர்ந்தனர். அங்கு சுற்றி அழுவோர் கிடையாது. சொந்தம் உரிமைகள் அங்கேது? பற்றும் பாசமும் அலை மோத, தாயக மண்ணில் தமிழ் இனமக்கள் தவழ்ந்து விழுந்தோட, சுற்றி வளைத்த சிங்களப் படையினர் மத்தியில் அனைத்தையும் இழந்த நிலையில் வைகாசி மாதம் 18.2009ல் வட்டுவாகல் பாலத்தில் (கொல் கொத்தா) ஏறி முல்லைத் தீவு கொள்ளப்பிட்டி என்னும் இடத்தில் வடலிகள் சூழ்ந்த வயல் நிலத்தில் படுத்துறங்கி மூன்றாம் நாள் வவுனியா செட்டிகுளம் முகாமை அடைந்தோம். முட்கம்பி வேலிக்குள் மூன்று வருடங்கள் முடங்கிய நிலையில் வாழ்வை பல துன்பங்கள் மத்தியில் அனுபவித்து 2012 பிற்பகுதியில் எமது சொந்த மண்ணை வந்தடைந்தோம். புதிய வாழ்வு ஆரம்பமாகியது.

“சிலுவையின் பாதையில் உண்மையின் எண்ணங்கள்”. நீலவானில், பீரங்கி எறிகணைகள் அதிவேகமாகப் பறந்தன. நேரில் நின்ற உயிரினங்களோடு பூமியும் அதிர்ந்தது. கோலமிக்க மனித ஆவிகள் கூவியே பறந்தன. பூவிருந்த பொன் மரங்கள் போய் விழுந்துபட்டன. பூமிதனை போர்விமானக் குண்டுகள் துளைத்தன. பதுங்கி இருந்த மக்கள் கூட்டம் தம்மை மறந்து ஓடினர். தாயிருக்கப்பிள்ளை சாகும் சஞ்சலங்கள் கொஞ்சமோ? சாட்டையாலே வேட்டை ஆடி சாவதென்றால் தாங்குமோ? இதுவே எமது சொந்த சிலுவையின் பாதை, பாடுகளின் அனுபவம், துன்பத்தில் உயிர்ப்பின் மகிழ்ச்சி. கிறிஸ்துவின் வரலாற்றை வாழ்ந்தவர்கள்.

ம.சூசைமுத்து.

Non –Violent Jesus is still suffering to say, “Halleluiah”!

Gandhi is a fervent, Hindu loved the non-violent Jesus. A single picture of Jesus was hung in his tiny room. At the end of his life Gandhi wept at the Pieta of Michelangelo in St. Peter’s Church. Why? Gandhi realized the

prize for the non- violent life. These days the news papers and the television news speak about the collective non- violent activities towards the government all over North and East. The hunger strike and the protest march from Jaffna, Kilinochchi, Mullaithivu, Vavuniya, Mannar, Trinco and Batticaloa are for different purposes. Many families are in hunger strike for their disappeared children (2007 and 2008) and many other families are for the children- those who were handed over by them to the Army during the last war (2009). Some parents say that they saw their children were in the president election 2013 posters. One mother said that she has seen her daughter in the TV news when our president celebrated his birthday. If the children are alive why don’t they release? Why? It’s their question.

“Disappearances, where are they?”

“Resettlement in our own lands?”

“Release our own lands which are under the control of Army and Navy”

“Why do you need acres and acres of our land?”

“Job for the graduates”

“Waiting for long years for the job”

I visited the people on hunger strike who are in Vavuniya for their children and

husbands, with our Holy Family Associates. This non-violent action made me reflect on the passion and death of Jesus, especially during this season of Lent. Our solidarity with these people by our presence and listening brought strength to their feeble physical body and the heart. They expressed their feelings of sadness, anxiety and disappointment for the indifference of the government during these long period. Their hope and desire are to see their children once again or to know what happened to their relatives. We realized that they used these following expressions often during our listening.

Where are they?

What happened to them?

Do they know that we are alive?

Will we be able to see them before we die?

The non-violent Jesus did not cry out or lift up his voice when he cried with loud voice and yielded up His Spirit, a tremendous energy was unreleased in the universe. We the sisters often reflect on the new Universe Story and the need to become non-violence towards Creation and for our mother earth. We started to do justice for the creation and aware of doing many practical exercises to safeguard the universe. We are happy about this initiation as one family. Seeing the non-violent action of these poor people, who are sitting under the tree and torn tent as voiceless, lifeless, energy-less and hopeless; we decided to be with them and to show our solidarity with them. We hope the suffered non-violent Jesus will bring resurrection in their life too. The people too expressed that they believe that God will give them the answer for their cry for many years of suffering.

The non-violent Jesus' own drink from the cup of suffering led him to the Resurrection. We too deepen the Resurrection experience which help us to hope not only in the suffering Christ but also in the Resurrected Christ. It is the basic truth of the Christian faith. These poor people are trusting their God and longing to say, "Halleluiah" (praise to God). They hope in non-violence action. Will they say "Halleluiah"? Let us pray and send our vibration for their disappeared children.

Sr. Theophane Cross

புனித யோசவாஸ் அடிகளில் காணப்பட்ட பணித்துவ மனநிலைகள்

இவ்வாண்டு புனிதயோசவாஸ் அடிகளாரின் ஆண்டாக இலங்கை திருச்சபை பிரகடனம் செய்துள்ளது. இதற்கமைவாக கடந்ததை மாதம் யாழ்ப்பாணம் பாதுகாவலன் மண்டபத்தில் புனித யோசவாஸ் அடிகளாரின் ஆண்டு அங்குராப்பண நிகழ்வின் போது இடம்பெற்ற, அடிகளாரைப் பற்றி அருட்தந்தை பிலேந்திரன் ஆற்றிய உரையை தொகுத்து தருகின்றேன். இவரது பணித்துவ மனநிலை எம்மவர்க்கும் ஓர் முன்னுதாரணமாக அமையும் என நம்புகின்றேன்.

இலங்கை தேசத்தினுடைய மறைவாழ்விற்கும் வளர்ச்சிக்கும் புனித யோசவாஸ் அடிகளின் அளப்பெரிய சேவையும், பங்களிப்பும் என்றுமே மறுக்கமுடியாத ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறதென்றால் அது எப்போதுமே மிகையாகாதது.

புனித யோசவாஸ் அடிகள் எமது இலங்கைத்தீவிற்கு இறைவன் கொடுத்த அற்புதமான கொடை. அவருடைய வாழ்வும் பணியும் இன்று கத்தோலிக்கரான எங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மிகவும் ஆழமான ஒரு செய்தியையும் பாடத்தையும் உரைத்து நிற்கின்றது. இறைவனால் விசேட விதமாக மறைபரப்புப் பணியாற்ற அழைக்கப்பட்ட புனித யோசவாஸ் அடிகளாரில் தனித்துவமாகக் காணப்பட்ட பணித்துவ மனநிலைகளை ஆராய்ந்து அறிந்து அவற்றை இக்கட்டுரை ஊடாக பதிவு செய்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இலங்கையின் அப்போஸ்தலராம் புனித யோசவாஸ் அடிகளின் மறைபணிவாழ்வும் அவரில் காணப்பட்ட உயர்ந்த பணித்துவ மனநிலைகளும் ஒவ்வொரு மறைபணியாளருக்கும் ஒருசவாலாகவும் எடுத்துக் காட்டாகவும் திகழ்வது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டியதொன்றே.

திருச்சபையின் மறைத்தூதுப்பணி இறையாட்சியை அறிவிக்கவும், அதைக் கட்டியெழுப்பவும், பல்வேறு திருப்பணிகளை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இவ்வாறான திருப்பணிகள் இறையாட்சியை மையங்கொண்டதாகவும் அதனை நோக்கியதாகவும் அமையும் பொழுதுதான் கிறிஸ்துவின் உண்மையான திருப்பணியில் இணைந்து கொள்ள முடியும். அந்தவகையில் புனித யோசவாஸ் அடிகளின் மறைப்பணி முழுமையாக இயேசுக்கிறிஸ்துவின் திருப்பணியில் வேருன்றி இருந்ததையும் இறையாட்சியை நோக்கிய ஓர் உன்னதமான பணி என்பதையும் அவருடைய வாழ்வில் காணப்பட்ட பணித்துவ மனநிலைகளில் இருந்து நாம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

அடிகளாரின் ஆளுமை

ஒருவருடைய ஆளுமை தான் அவருடைய மனநிலைகளின் எதிர் விம்பம் என்பார்கள். அடிகளாரின் ஆளுமையிலும் அவருடைய உன்னதமான மனநிலைகள் எதிரொலித்ததைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். இவருடைய ஆளுமை காந்தசக்தியைப் போன்று ஈர்த்திழுக்கும் தன்மையுள்ளது. சமாதானமும் சகோதரத்துவமும் இவரில் இருந்து எப்பொழுதும் கதிர்வீச்சுகளாய் ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும்.

அளவான உயரம், அழகான சிறிய உடலமைப்பு, அவதானிக்கும் விளிப்பான சிறிய கண்கள் இவை அடிகளாருக்கு இயற்கையாக அமைந்த தோற்றம். அடிகளாரின் உள்ளத்தில் குடிகொள்ளும் இறை சுதந்திரமும், மனமகிழ்வும், ஆழ்ந்த அமைதியும் இவரின் வெளித்தோற்றத்தில் அம்பலமாகிவிடும். குறை கூறி முறையிடுபவர் அல்லர் இவர். புரிந்துணர்வு மனப்பக்குவம் கொண்ட ஒரு பெரும் பொறுமைசாலி. தம்மை தேடி வருவோரை இரக்கத்துடன் வரவேற்று எங்கும் எப்போதும் இவர்களுக்கு உதவி செய்ய தன்னை தயார்நிலையில் வைத்துக் கொள்வார். பிறர் அன்பு வாழ்வில் நிலைகொள்ளும் அடிகளார், சிறுவயது முதல் இப்பெருங்குணங்களால் அணி செய்யப்பட்டிருப்பது இவர் வாழ்வின் சிறப்பாகும்.

செபத்தால் தன் வாழ்வை நிரப்புகிறவர்

அடிகளார் செபத்திலும் செபவாழ்விலும் அதிக அக்கறை கொண்டவர். செபிப்பது இவருக்கு மிகவும் விருப்பமான செயல். எவரும் அறியாவண்ணம் தனது செபவாழ்வில் ஆழமாக ஊன்றியிருந்தார். தன்னுடைய ஆன்மீக காரியங்களில் சிறு வயது முதல் அக்கறை கொண்ட மனிதன். எந்தவொரு காரியத்தையும் செபத்தோடு ஆரம்பிக்கும் அழகான பண்பினைக் கொண்டவர் எம் அடிகளார்.

ஆன்மீக தாகம் கொண்டவர்

மறைப்போதகப் பணியில் இவர் கொண்ட தணியாத ஆர்வம் இவருடைய ஆன்மீக தாகத்திற்கான அற்புதமான சான்றாகும். விசுவாசத்தை கிறிஸ்துவை அறியாத மக்களிடையே விதைக்க வேண்டுமென்று தன்னை முழுமையாக அப்பணிக்காக அர்ப்பணித்த உண்மையான பணியாளன் இவர். இலங்கை முழுவதுமான இவரது கால்நடை மறைப்பயணங்கள் இவரின் ஆன்மீக தாகத்தின் அளவிட முடியாத அடையாளங்கள். அச்சுறுத்தல்களும் அளவு கடந்த துன்பகரமான சவால்களுக்கு மத்தியிலும் கிறிஸ்துவை அடையாளப்படுத்த துடிக்கும் இவரது ஆன்மீக தாகம் சொற்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. இவர் தான் பெற்றுக் கொண்ட அழைப்பையும் அவ் அழைப்பின் பொருளையும் தன் உயிரிலும் மேலாக நேசித்து பாதுகாத்தார். இவர் ஆன்மாக்களின் ஈடேற்றத்தின் மேல் கொண்ட வேட்கைதான் இவரது அற்புதமான பணிக்கான ஆழமான அடித்தளம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

மிக்க தாழ்ச்சி உள்ளவர்

அடிகளாரின் தாழ்ச்சி இயல்பானதும், உண்மையுள்ளதாகவும் இருந்தது. பல தருணங்களில் இவர் வழிவந்தவர்கள் இவருடைய தாழ்ச்சியைக் கண்டு வியந்துள்ளார்கள். தான் பணியாற்றும் அனைத்து தளங்களிலும் தாழ்ச்சியுடனும், அன்புடனும் மற்றவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு தனக்கு பொறுப்பாய் இருந்தவர்களிற்கு கட்டுப்பட்டு, அவர்களுக்கு தாழ்ச்சியுடன் பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்கினார். இவரின் வாழ்வியல் சிறப்பு என்னவெனில் மற்றவர்களின் அறிவுரைகளிலும் வழிகாட்டல்களிலும் இறைவனின் விருப்பத்தையும், வழிகாட்டலையும்

உணர்கின்ற மனப்பக்குவம் கொண்டவர். பொறுப்புக்களை மற்றவர்களோடு பகிர்ந்துகொள்ளும் நிலையும், பிறருக்காகவே தனது வாழ்வு முழுவதையும் தியாகம் செய்யும் அர்ப்பண மனநிலையும், இவர் இறைவனின் திருவுளத்திற்கு என்றும் பணிந்து வாழ்ந்தார் என்பதற்கு சான்றுபகரும்.

ஒரு சமாதானப்பிரியர்

இறைவனில் ஆழமான நம்பிக்கை கொண்ட அடிகளார் ஒரு மாபெரும் சமாதானப்பிரியர். சிக்கல்களுக்கு தீர்வு காணவேண்டிய சூழ்நிலை எழும்போதும் தனது மறைப் போதகப்பணியில் சவால்களையும், தடைகளையும் சந்திக்கும் போதும், அடிகளார் எப்பொழுதும் ஒருமைப்பாட்டையும், சகோதரத்துவத்தையும், முன்வைத்து மக்களிடமும் குழுக்களிடமும் வாழ்ந்து வந்தார். எப்பொழுதும் நன்மை ஒன்றையே விரும்புவார். தனது பணியையும் வாழ்வையும் வெறுத்தவர்களுக்காகவும், தனது அன்றாட செபங்களை ஒப்புக்கொடுத்தார். தனது பணிப்பயணத்தில் சிறைவாசம் கொண்டபொழுது அங்கும் அவர் ஓர் அமைதியின் கருவியாகவே தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார்.

ஒரு நம்பிக்கையாளர்

அடிகளாரின் நம்பிக்கை வாழ்வு இவரின் குடும்பத்தில் இருந்து இவர் பெற்றுக்கொண்ட ஒன்றாகும். இவர் இறைவனிலும், அவருடைய எல்லை கடந்த வழிகாட்டுதலிலும் ஆழமான நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். உயிர் ஆபத்துக்கள் கொண்ட சவால்களின் போதும், இறைபராமரிப்பில் உயிரோட்டமுள்ள நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். தனது அனைத்து பணிச் செயல்பாடுகளிலும் இயேசுவின் முன்மாதிரிகையை ஆழமாக நம்பினார்.

ஏழைகளின் பால் அன்பு கொண்டவர்

அடிகளார் ஏழைகள், கைவிடப்பட்டவர்கள் மேல் அதீத அன்பும், அக்கறையும் கொண்டவராக இருந்தார். இயேசுவின் அன்பை இவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதில் இவர் தீராத ஆர்வம் காட்டினார். தனது இடர்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும், தனக்கு கிடைத்த எல்லா

வளங்களையும், ஏழைகளோடும் மனிதநேயப் பணிகளிற்காகவும், பகிர்ந்தளிப்பதற்காக என்றும் முன்வருவார். இவர் இறைவனின் பராமரிப்பில் வைத்திருந்த ஆழமான நம்பிக்கை இவருடைய அன்புப் பகிர்வில் அன்றாடம் மலர்ந்தது. அவருடைய பற்றற்ற வாழ்வும், துறவு நிலையும் ஏழைகள் மட்டிலும், துன்புறுவோர், விளிம்புநிலை மக்கள் அனைவர் மட்டிலும், அளவற்ற கரிசனையையும் ஆதரவையும் கொணர்ந்தது.

புனிதமிகு வாழ்வை வாழ்ந்தவர்

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போல அடிகளுடைய தூய வாழ்வு எமக்கு பல செய்திகளை சொல்லுகின்றது. எந்தவிதத்திலும் கிறிஸ்துவை அடையாளப்படுத்தாமல் அவருடைய செயற்பாடுகள் போனதில்லை. தன்னுடைய சொல், செயல் அனைத்திலும் அடிகளார் கிறிஸ்துவை முன்னிலைப்படுத்தினார். தனது வாழ்வின் அனைத்து சௌபாக்கியங்களையும், தன்னுடைய அழைப்பை முன்னிலைப்படுத்தி தியாகம் செய்தார். இன்றும், என்றும், எப்பொழுதும் அவரது புனித மிகுவாழ்வு எமக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகவே அமைகின்றது.

ஆம், இயேசுக்கிறிஸ்து கொண்டிருந்த பணித்துவ மனநிலைகளின் சாயல் புனித யோசவாஸ் அடிகளிடமும் காணப்பட்டது என்றால் மறுப்பதற்கில்லை. இயேசுவை தன்னுடைய முன்மாதியாக கொண்ட அடிகள் தன் மறைப்போதனை குறித்து வைத்திருந்த பணித்துவ மனநிலைகள் ஒவ்வொன்றும் அடிகளார் ஊடாக எமக்கு இயேசுவைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கும். ஆர்வமுள்ளவர்களாக பணிபுரிய ஆசைப்படுவோம்.

தொகுப்பு:

அருட்சகோதரீ ஜொய்லன்

Easter Joy for Everyday Life

In our everyday life- at times we feel some heaviness. As a result celebration is not a part of life. Critical illness and losses in the family, loss of a job, disappointment in a relationship and the burdens of everyday life can make it a challenge to feel particularly joyful – even in the Easter season.

But the joy we are being invited into this season is beyond what we see in our everyday lives. It's true that Jesus says , “Come to me and bring me your burdens” but we usually can't believe it. Maybe we don't want to believe it. If I really allow Jesus to come into my heart the way he wants to, will he ask me to change my life in ways that are too hard? How do I share the chaos of my life with Jesus? If I keep him at arm's length, my life might be difficult, at least I will somewhat get used to them. What would it cost me to 'let go' of my not so positive attitudes are change my life?

We know our own faults and failings so well, only too well. We begin to believe that Jesus loves the way we love – with all of our human limits. How could Jesus love us and accept us the way we are right now? Maybe when we fix a few things about our lives, love our spouse a little better, stop being so critical of family members, stop drinking, stop nagging, love a little more... when we are on the right track, then Jesus will love us.

If we can overcome our fears, and allow the real power of Jesus into our hearts how free our hearts will become; suddenly, we are not afraid, not burdened and simply ready to serve Jesus.

Jesus loves us - right now. At this moment, Jesus holds each one of us in his warm and loving gaze and loves us so freely at a depth that our human minds can't take in. Whether we comprehend this or

not, Jesus loves us endlessly and waits for us with his arms open, ready to hold and support us.

As we receive his embrace and feel the peace and joy of Easter fill our heart, we can look over his shoulder, and see to those in need, who now are waiting for us. That's when we realize that the real joy in our lives is, putting aside our own faults, challenges and difficulties for a while and entering into the lives of others.

Pope Francis said at Easter, 'we leave ourselves behind and encounter others by "being close to those crushed by life's troubles, sharing with the needy, and standing at the side of the sick, elderly and the outcast."

We are being missioned as Easter People. We find peace in Jesus' love for us and now we share it with others. We find ourselves standing side by side with Jesus, looking together at those we are being sent to love.

That is where the real joy of Easter is waiting for us.

Sr. Nishanthini. T

My First Journey to Kachchativu

On Saturday 11th of March I went to Kachchativu by boat with our Sisters and our parishioners. It was a new and enriching experience for me. While we were travelling through the sea I offered ourselves to God to take care of us and I enjoyed the beauty of God's creation. Fresh wind was touching my body, bright sun shone on my face; waves were dancing over the sea, and the clouds were moving their own way in different colours and different shapes. While I was looking and admiring them, I felt that, as if I was floating in the sky. I wondered our God's creation and felt God's presence in each species.

After one hour, we reached our place and got down from the boat. I saw a beautiful newly built church in the middle of the small island. People were moving about and arranging the places to celebrate the feast of St. Antony. The climate was very hot but people did not mind it. I could feel their enthusiasm, gratefulness and their faith. I also questioned my faith and inspired to be a grateful person. I also joined the people and shared my energy for the common good and I felt oneness among us.

Because of the political problem, Indian pilgrims did not come there. But about seven thousand people were there on that day. We three Sisters and our parish choir joined together and sang during the liturgy. I was happy that I also contributed and helped others to pray effectively. I thanked God for the chance. We are in the season of Lent. It was not only a feast, but also we had the way of the cross. I reflected on Jesus's suffering and death meaningfully. On the feast we had a solemn mass. After mass, people started to go back to their places. When I went near the sea shore I saw a lot of boats and people ready to travel. It was very beautiful. At the end we came to our place with the blessings of Jesus and St. Antony.

Sr. Dishanthini

மகளிர்தின ஒன்று கூடல்கள்

பங்குனி மாதம் 8ம் நாள் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பில் உள்ள பெண் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களுக்கு மறக்க முடியாத நாள். கடந்த 30 ஆண்டுப் போர் பல பெண் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களை தோற்றுவித்துள்ளது. இளமையிலே கணவனை இழந்த பெண்கள் எம் மத்தியிலே அதிகம். இளமையை முழுமையாக அனுபவிக்க முடியாமல் வீட்டுப் பொறுப்பை தலையிலே சுமத்தபடி ஊசலாடும் மனங்கள், வேலை தேடி அலையும் எம் உறவுகள். பிள்ளைகளின் கல்வி வாழ்வை ஒளி மயமாக்க அங்கலாய்க்கும் உயிர்கள் இவர்கள். இவர்களுக்கு வாழ்வு கொடுக்க வழிகாட்டிகளாக திருக்குடும்ப சகோதரிகள் வன்னியில் சில இடங்களிலே வாழ்வாதார செயற்பாடுகளை ஆரம்பித்து இவர்களோடு பயணிக்கிறார்கள்.

இந்த வகையில் அன்று பங்குனி 8ம் திகதி முறிகண்டியிலும் புதுக்குடியிருப்பிலும், உண்ணாபுலவிலும் அவர்களுக்கான நாளை சிறப்பித்தார்கள்.

முறிகண்டியில்...

முறிகண்டி - பியன் ஊற்று, ஆணைவிழுந்தான் மலரும் மங்கையர் மருதம், முழங்காவில் - பியன் உற்பத்தி ஆகிய இடங்களில் வாழ்கின்ற பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் 25 பேர் ஒன்று சேர்ந்து மகளிர் தினத்தை காலை 10 மணிக்கு ஆரம்பித்தோம். தத்தமது சமய வழிபாட்டுடன் இறைவணக்கத்தை

முடித்துக் கொண்டு இயற்கையோடு இணைந்த தியானத்தில் ஈடுபட்டோம். ஒவ்வொரு இடங்களுக்கும் பொறுப்பான சகோதரிகள், சகோதரி ரேவதியுடன் இணைந்து செயல்பட்டனர். ஒவ்வொருவருக்கும் தமது வாழ்வைப் பகிர்ச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டது. மதிய உணவின்

பின் விளையாட்டுக்கள் மூலம் மேலும் தமது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். இந்த நாளின் ஞாபகமாக மரக்கன்றுகள் கொடுக்கப்பட்டது. பிற்பகல் 4மணிக்கு ஒன்றுகூடல் முடிவுற்றது. ஒருவர் ஒருவருடைய அனுபவ பகிர்வு ஒருவர் ஒருவருக்கு தூண்டுதலாக அவர்களின் உறவை வளர்த்தது. துன்பம் எனக்கு மட்டுமல்ல என்னுடன் பலர் இருக்கிறார்கள். நாம் ஒன்று இணைந்து எம் வாழ்வை மலரச் செய்வோம். எம் பிள்ளைகளுக்கு வாழ்வை கொடுப்போம் என்ற உணர்வுகள் மேல் ஓங்க மகிழ்ச்சியுடன் சென்றார்கள்.

அருட்சகோதரீ கீத்தா

புதுக்குடியிருப்பு- முல்லைத்தீவு

இங்கு இரண்டு பிரதேசங்களையும் சேர்ந்த 62 பெண்தலைமைத்துவ பெண்கள் புதுக்குடியிருப்பு மகிழ் பூங்காவில் ஒன்றுகூடினர். மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தும் தியானத்துடன் நிகழ்வு ஆரம்பமாகியது. பெண்களின் மாண்பு, சமூகத்தில் அவர்களின் பங்கு, அவர்கள் சந்திக்கும் சவால்கள் என்பவை பற்றிய விழிப்புணர்வைத் தூண்ட விளையாட்டுக்கள் மூலம் அவர்களின் வாழ்வைப் பகிர ஒரு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது.

இந்த நாள் பற்றி அவர்களிடம் இருந்து கிடைத்த செய்தியைத் தொகுத்து தருகின்றோம்

- எல்லாக் கவலையும் மறந்து மகிழ்ந்த நாள்.
- எனது மனப் பாரங்கள், ஏக்கங்களை மறந்து வாழ்வைப் பகிர்ந்த நாள்.
- நான் சிறப்பானவள், மாண்புமிக்கவள் என்னால் வாழ முடியும் என்று உணர்ந்த நாள்.
- விளையாட்டில் உடைந்த பாலத்தின் ஊடான பல கஸ்ரங்களைப்பட்டு என்னோடு வந்தவர்களை எனது தோளில் சுமந்து தூக்கிச் சென்ற நிலை சமூக உணர்வை வளர்த்தது.

➤எனக்குள்ளே இருக்கும் சக்தியைக் கொண்டு என்னால் துணிவோடு மீண்டும் வாழ முடியும் என்று உணர்ந்த நாள்.

இறுதியில் அந்நாளின் நினைவாக தென்னங்கன்றுகள் இவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. உண்மையில் இவர்களோடு நாமும் பெண்களாக நின்று சிந்திக்கவும், வாழ்வைப் பகிரவும் எமக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்திற்காக இறைவனுக்கு நன்றி கூறுகின்றோம்.

அருட்சகோதரிகள் விஜயா, எல்சபேத்

உண்ணாப்புலவில்:-

உண்ணாப்புலவு சகோதரிகளாகிய நாம் மகளிர் தினத்தை சிறப்பிக்கும் நோக்குடன் நாம் பணி செய்யும் இடங்களாகிய முள்ளி வாய்க்கால், தியோகு நகர், பெண்களை ஒன்று கூட்டி முள்ளி வாய்க்கால் கிழக்கு பொது நோக்கு மண்டபத்தில் இவ்விழாவை ஒழுங்கு செய்தோம். காலை 10 மணியளவில் குத்து விளக்கேற்றி, இறை ஒளியானது பெண்களின் வாழ்வில் பரவ வேண்டும், பெண்ணும் சமுதாயத்தில் மதிப்பை உரிமையைப் பெற வேண்டும் என்ற நோக்குடன் ஆரம்பித்தோம். இறையருளில் அந்த நாளை ஒப்படைத்து அனைவரும் புது வாழ்வு பெற இறை பிரசன்னத்தில் சரணடைந்தனர். எம்முடன் மன்னாரில் இருந்து சகோதரி யோசப்பின் மேரி அழைத்து வந்த 08 பெண்களும் கலந்து கொண்டனர்.

முதன் முதலில் ஒவ்வொருவரும் தங்களை அறிமுகம் செய்யும் போது தாம் இந்த உலகில் “பெண்ணாகப் பிறந்ததால்” என்று தற்போதுள்ள உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். இந் நிகழ்விற்கு “சங்கமி” மன்ற உறுப்பினர் திருமதி கமலநாதன் வளவாளராக தன்னை அறிமுகப்படுத்தி இன்றைய பெண்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டிய உரிமை, சமத்துவம், அடிப்படை சட்டங்கள் பற்றி எடுத்துரைத்து, பெண்களின் “விழிப்புணர்வு தேவை” பற்றி அழுத்தமாக கூறினார்.

தேனீர் இடைவேளையின் பின்னர் NUHCR நிறுவனத்தினால் சட்ட உதவி ஆணைக்குழுவினரும், பெண்களுக்கான அடிப்படை உரிமை மீறப்படும் போது, எவ்வகையில் யாரை அணுகி தமது தேவையை பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று சட்டத்தரணி ஒருவரால் அறிவுரை வழங்கப்பட்டது. பின் இருவேறு விளையாட்டுக்களில் உற்சாகமாகவும் ஆர்வத்துடனும் பங்கு பற்றினார்கள். விளையாட்டின் பின்னர் நான்கு குழுக்களாக பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொருவரும் தாம் வாடிய மலராக வாழ்ந்த அனுபவங்களை பகிர்ந்து, மலரும் மலராக

இருக்க எதனை, எப்படி கையாளலாம் என்பதைப் பகிர்ந்து ஒருவருக்கொருவர் ஊக்கமுட்டி நம்பிக்கையளித்தனர். பின்னர் அன்றைய நாளின் அனுபவ மீளாய்வு எடுக்கப்பட்டது. அதில் தாம் இந்நிகழ்வில் பங்கு பற்றியமை குறித்து மகிழ்ச்சியடைவதாகவும் பயனுள்ள அடிப்படை சட்டங்கள் உரிமைகள் அவற்றை அடையும் வழி முறைகளைத் தெரிந்து கொண்டதாகவும் கூறினர். மேலும் குழு பகிர்வின் மூலம் தம் துன்பங்களை மனம் திறந்து பகிர்ந்தது. மற்றவரின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றதாகவும், விளையாட்டின் மூலம் துன்பங்களைப் பகிர்ந்து சிறு பிள்ளைகள் போல் விளையாடியமை மனதிற்கு மகிழ்ச்சி தந்ததாகவும் கூறினார்.

இறுதியாக “பெண்” என்பவள் சமூகத்தில் பலன் கொடுப்பவள், உயர்ந்தவள், பிறரின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவவள் என்பதன் அடையாளமாக ஒவ்வொரு பெண்களுக்கும் தென்னங்கன்று அன்பளிப்பு செய்யப்பட்டு, இறுதிப்பாடலுடன் நிகழ்வு இனிதே நிறைவுற்றது.

அருட்சகோதரிகள் கிறிஸ்ரபெல், ஜக் குலின்

உண்மை நம்மை விடுவிக்கும்

இன்றைய ஊடகங்கள், அவர்களுக்குத் தேவையான செய்திகளை தேர்வு செய்து நமக்கு தருகின்றன என்பதை நாம் யாவரும் அறிவோம். பெரும்பாலான நேரங்களில், ஊடகங்கள், தங்களுடைய இலாப நோக்கங்களுக்காகவோ, அல்லது, பதவியில் இருப்பவர்களின் நலன்களுக்காகவோ, செய்திகளைத் தேர்வுசெய்து, திருத்தி அமைத்து, தங்களின் கருத்துக்களைத் திணித்து, நமக்குத் தருகின்றன. நாம் எந்த செய்திகளை அறிந்துகொள்ள வேண்டும், எத்தகைய நிலைப்பாட்டினை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதில் நமது செய்தி ஊடகங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

உண்மைக்குச் சான்றுபடரும் இயேசுவின் மதிப்பீடுகளைப் பின்பற்றும் நாம், கேட்கும் செய்திகளிலுள்ள உண்மைகளையும் நன்மைகளையும் தேர்வு செய்து எடுத்துரைப்போம். நமது அன்றாட உரையாடல்களிலும், உண்மைகளைப் பேச உறுதிக்கொள்வோம். நாம் பார்த்த நிகழ்வுகள், அல்லது, கேட்ட செய்திகளை, நமது தேவைக்காக மாற்றம் செய்து, பிறருக்குத் தெரிவிப்பதை விட்டுவிடுவோம். உண்மை, நம்மை, அனைத்துப் பிரச்சனைகளிலிருந்தும் விடுவிக்கும் என்பதை உணர்ந்து செயல்படுவோம்.

ஆதாரம் : வத்திக்கான் வானொலி

EASTER AGAIN!

Easter again! Joy, Peace, Love. The Lord is risen. Resurrection – one aspect of the process of the Incarnation of Jesus. The resurrection of Jesus unfolds Good News – Good News of being born and reborn – to each individual, communities, societies and every living being in this universe.

One of the most immediate convincing proofs of the resurrection is the transformed lives of his followers. “Off they went with burning urgency to tell the news.....No amount of persecution could stop them” (B.F.Rheim). Those whose dreams were shattered and those who lived in fear are now in the open with courage and hope.

Their lives changed the course of human history.

The resurrection is not just a fact of the past, but the reality of today and of every moment. The transformed lives of the followers of Jesus is a symbol of what happens in the process of evolution in the universe. The evolutionary story of the universe tells us through the scientific theory of the Big Bang how adaptation and transformation take place in evolution and development. Nature itself is self - organizing. We see it in evolution specifically in every breakthrough taking place in the universe.

These reflections expand our horizon to understand resurrection and the Risen Jesus. Fr. Teilhard de Chardin, a great Jesuit scientist developed a broadervision of Jesus, the Cosmic Christ. He saw in the Risen Cosmic Jesus and in God’s love a

mysterious drive behind evolution and transformation (Jn 1:1). “ This transformation becomes a visible expression of an inward and hidden energy which prompts the universe towards higher levels of life and communion which have in the Trinity and in Risen Cosmic Jesus, its origin and ultimate goal” (World Mission April-May 2015).

The Paschal path implies pain, suffering, death and resurrection. It's a natural process in the evolving universe (Rom8:22). It's in the darkness of pain, life emerges. It's a fertile darkness bringing new life, like every breakthrough in the evolution in nature, in individual life and social life.

The resurrection of Jesus gives us new eyes to see the world as the milieu in which the kingdom of God takes shape in all elements of life. All our creative initiatives in life get thereby a divine horizon of meaning.

All who are committed to shaping a more humane and just society take part in this process. Their spirituality consists in unfolding the sacred dimension of the secular (The Spiritual Journey by Fr. S. PainadathSJ).

Hence we rejoice at Easter, wishing rebirth and new life to everyone, every life particle in the universe.

JOY, PEACE, LOVE.

**Sr. M. Bonaventure
Emmanuel.**

நெடுந்தீவிலருந்து...

“புதிதாய் வாழ்வோம்” என்னும் கருப்பொருளில் கியுடெக் நிறுவனத்தினரால் அதன் வளவாளர்கள் இணைந்து நெடுந்தீவு நோ. க மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கான கருத்தமர்வு ஒன்றினை 23.03.2017 அன்று நடத்தினர். இவ் இரண்டு நாள் கருத்தமர்வில் முதற் கட்டமாக மாணவர்களுக்கும் இரண்டாம் கட்டமாக பாடசாலை ஆசிரியர்கள், முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள், இன்னும் ஏனைய நிறுவனங்களில் இருந்தும் வந்தவர்களுக்கான செயலமர்வுகள் இடம்பெற்றன.

மாணவர்கள் சிறப்பான முறையில் ஆர்வத்துடன் பங்குகொண்டனர். இதில் மாணவர்களின் இலக்கு, அவர்களின் இலட்சியம், தலைமைத்துவ பண்புகள், பிள்ளைகளின் தற்பாதுகாப்பு முறை, வாழ்வில் மகிழ்ச்சி நம்பிக்கையுடன், செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தல் என்னும் தலைப்புக்களில் கருத்துக்கள் பகிரப்பட்டன. இன்னும் இந்நிகழ்வை மெருகூட்ட குழுப்பகிர்வுகள் இடம்பெற்றன. மாணவர்கள் குழுக்களாக பிரிக்கப்பட்டு அவர்களிடமிருந்தும் சிந்தனைப்பகிர்வுகள் பெறப்பட்டன. இவ்வாறான கருத்தமர்வுகள் மாணவர்களின் கற்றல் செயற்பாடுகளை இன்னும் ஆர்வத்துடன் மேற்கொள்ளவும், அவர்களிடையே சிந்திக்கும் ஆர்வத்தை தூண்டவும், வாழ்வில் தேடலுடன் கூடிய முயற்சியை ஆரம்பிக்கவும் வழிவகுக்கும் என்பது அதிபரினதும், ஆசிரியர்களினதும் கருத்தாகும்.

“மாணவர்கள் எம் செல்வங்கள். எதிர்கால வளங்கள்”. அவர்களின் வாழ்வு இப்போது ஆசிரியர்களின் கரங்களில். அவர்களை வழிப்படுத்தி நெறிப்படுத்துவது எமது பாரிய பொறுப்பு. நாம் இதற்கு எம்மை திறந்த மனதுடன் அர்ப்பணிக்க வேண்டும். இக்கருத்தமர்வின் முடிவில் மாணவர்களிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்ட கருத்துக்கள்.

- ◆ நம்பிக்கையுடன் வாழ்வை எதிர்கொள்ள, முன்னேறிச்செல்ல துணிவு கிடைத்தது.
- ◆ என் வாழ்வின் இலக்கை கண் முன்னேகொண்டு அதனை அடைய முயற்சியுடன் செயற்பட ஆர்வம்.
- ◆ நம்பிக்கையுடனும் நற்சிந்தனைகளை தேடி எனதாக்க வேண்டும்.

- ◆ எனது எதிர்காலம் மகிழ்ச்சியுள்ளதாக அமைய நான் தேடலுள்ளவனாக பயணிக்க வேண்டும்.
- ◆ எனது தலைமைத்துவ பண்புகளை இனம் கண்டு விளையாட்டுக்கள் மூலமும் பொறுப்புக்களை பிரமாணிக்கமாக நிறைவேற்றுவதன் மூலமும் இவற்றை வளர்க்க வேண்டும்.
- ◆ மாணவர்களாகிய நாம் தியாகம், உதவி செய்தல் என்னும் நற்பண்பில் வளரவேண்டும். எமது கிராமத்தில் எழும் பிரச்சனைகள், தீயகுணங்களுக்கு விழிப்பாக இருந்து அவற்றில் இருந்து விலகுதல்.
- ◆ வாழ்க்கையில் துன்பங்களை தாங்கி சகிப்புதன்மையுடன் வாழக் கற்றுக்கொள்ளல்.
- ◆ நாட்டின், கிராமத்தின் தற்காலநிலையை அறிந்து எம்மை நாமே பாதுகாத்துக் கொள்ள சிந்தனை கிடைத்தது.
- ◆ சிறிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு முன்மாதிரிகையாக வாழ்தல்.

இரண்டாம் கட்டமாக ஆசிரியர்கள் கருத்தமாவில் அவர்களின் பொறுப்பு, பிள்ளைகள் மட்டில் அவர்களின் அக்கறை, அவதானிப்பு, வழிகாட்டல், மாணவர்களின் இலட்சியங்களை தெளிவுபடுத்தல் போன்ற சிந்தனைகள் பகிரப்பட்டது. வசதி வாய்ப்புக்கள் குறைந்த இடங்களில் உள்ள பாடசாலைகளில் இவ்வாறான கருத்தமர்வுகள் இடம்பெறுவது எமக்கு ஓர் அரியவாய்ப்பு. எம்மையும் எமது பொறுப்புக்களையும் சீர்தூக்கி பார்க்க ஓர் சந்தர்ப்பம். இது ஓர் ஆசிரியரின் சிந்தனை பகிர்வு.

ஓட்டுமொத்தத்தில் அதிபராகிய நான் இந்நிகழ்வை எனது பாடசாலைக்கு கிடைத்த ஓர் நிறைவான சந்தர்ப்பமாக பார்க்கின்றேன். மாணவர்களின் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி அவர்களை கற்றலில் ஈடுபடசெய்ய இன்று கிடைத்த சிந்தனைகள் உதவும் என நம்புகிறேன். காலத்தின் தேவைக்கேற்ப சிந்தனைகள் பகிரப்பட்டது. இன்றைய சமூகங்களிடையே இடம்பெறும் போதை பாவனை, நடத்தை மாற்றங்கள்,பாலியல் துர்பிரயோகம், சீரழிவுகள் போன்றவற்றில் இருந்து வெளியேறவும், நம்பிக்கையுடன் வாழ்வை எதிர்கொள்ளவும், தங்கள் வாழ்வின் இலட்சியத்தை தேர்ந்து தெளியவும், உறுதியோடு நடைபயில் எம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்து ஒன்றிணைந்து செயற்படுவோம். இந்நிகழ்வை நடத்திய கியுடெக் நிறுவனத்தினருக்கு என் நன்றிகள்.

அருட்சகோதரி யூடி.நி.

Easter is an Universal Joy

We have been waiting for 40 days and preparing ourselves to celebrate the Joy of Easter, the death and resurrection of Jesus. It is not a historical event but more of a personal experience. When we reflect it further it is a real story but we shouldn't stay in that, it has to lead us to reflect the whole life of Jesus internally. Easter is not a one day project...but life journey. This joy is not for the moment eating...dressing up new... but it gives a great joy in heart, the resurrected Christ is always with us as we experience the joy every day. We are breathing His breath the breath of self giving, move on to radical change (attitudes) unlearning the old world view and believe in the new story of the universe.

What is the meaning of death and resurrection of Jesus? It was Jesus' 'Breakthrough' the crisis was totally self denial and self giving for the sake of entire universal community not only for the humanity. We need to move on and expanding our consciousness towards the exploring

world view we know now after the breakthrough the new life come into, so after the death there is a resurrection, the new life appeared to the whole cosmic world. Let's celebrate the joy of Easter together with these enriching thoughts and expand it to our wider community and inhale this into us and exhale the same joy towards our brothers and

sisters and with the earth community. Jesus went through a great Breakthrough. Now it is our time to come out from our own world view and enjoy this real Easter in a meaningful way. **So let's live together and celebrate life together.....**

ஆசிரிய சகோதரிகளிடமிருந்து.....

08.08.2016 அன்று ஆசிரிய சகோதரிகளுக்கான ஒன்றுகூடல் வவுனியா உருவாக்க இல்லத்தில் யாழ் திருக்குடும்ப மாகாணக் குழுவால் நடாத்தப் பட்டது. அன்றைய தினம் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களுக்கான முதலாவது மீளாய்வு ஒன்றுகூடல் 18.02.2017 சனிக்கிழமை காலை 8.30 - பி.ப 5.30 மணிவரை திருக்குடும்ப மாகாண இல்லத்தில் நடைபெற்றது.

முன்னைய ஒன்றுகூடலில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களின் அடிப்படையில் சகோதரிகள் முன்வைத்த அனுபவப் பகிர்வுகளின் நிலைப்பாட்டு அறிக்கையை இங்கு சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

சகோதரிகள் ஆறு சிறு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு அனுபவப் பகிர்வு இடம் பெற்றது. இதில் ஆறு குழுக்களிலும் ஆழ்நிலைத்தியானத்தைப் பயிற்சி செய்ய எடுக்கப்பட்ட முயற்சி பாராட்டுக்குரியதாக அமைந்திருந்தது. பாடசாலைகளில் காலைத் தியானங்கள், யோகாசனப் பயிற்சிகள் ஆகியவற்றை அறிமுகம் செய்து நடைமுறைப்படுத்தியதிலிருந்து பாடசாலை சூழலிலும், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்விலும் அமைதிநிலை உருவாகி வருவது அவதானிக்கப்பட்டது. அத்துடன் தியானத்தில் ஈடுபடுவதற்கு ஆர்வம் காட்டியதுடன் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இது நிறைந்த பயனளித்ததாகவும் அமைந்திருந்தது. பாடசாலை சமூகமும் இதனை வரவேற்றிருந்ததை சகோதரிகள் மகிழ்ச்சியுடன் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

ஆழ்நிலைத் தியானப் பயிற்சியினூடாக சகோதரிகளின் தனிப்பட்ட, குழும பணிவாழ்விலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு மாற்றத்தையும் விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்தியிருப்பது அனுபவமாகப் பகிரப்பட்டது. அதிக வார்த்தைப் பிரயோகம், எதிர்மறையான அணுகுமுறை என்பவற்றில் மாற்றம் ஏற்பட்டு வருவது பகிரப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விசேட தேவையுடைய மெல்லக்கற்கும் மாணவர்கள் விசேடமாக இனங்காணப்பட்டு அவர்களுக்கு விசேட கரிசனை, ஊக்குவிப்பு, மாலைநேர விசேட வகுப்புக்கள் நடாத்தப்பட்டன.

இதன் விளைவாக மாணவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க நடத்தை மாற்றம் கல்வி அடைவுமட்டத்தில் அதிகரிப்பு என்பன ஏற்பட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பாடசாலை சூழலிலும், வீட்டிலும் பொலித்தீன், பிளாஸ்டிக் பாவனை பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக இவற்றின் பாவனை குறைக்கப்பட்டமை எமது செயற்றிட்டத்தின் வெற்றியாக அமைந்திருந்ததுடன் இச் செயற்பாடானது தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதன் ஊடாக மரநடுகை, வீட்டுத்தோட்டம் சுற்றுச்சூழல் சுத்தம் சுகாதாரச் செயற்பாடுகள் ஆகியவை பயன்தரும் முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டமை பகிரப்பட்டது. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் இல்லங்கள் தரிசிக்கப்பட்டதன் விளைவாக உறவுகள் மேம்பாடடைந்துள்ளது.

சகோதரிகள் தங்களுக்கென நேரம் ஒதுக்கி தம்முடன் இருக்கவும் தனிப்பட்ட வாசனைக்கு நேரம் கொடுக்கவும் தம்மை இற்றைப்படுத்திக் கொள்ளவும் விழிப்புடன் இருப்பது பகிரப்பட்டது.

பாடசாலை முடிவடைந்து குழுவிற்கு நேரத்திற்கு செல்வதிலும், குழுவின தேவைகளில் தம்மைக் கையளிப்புடன் அர்ப்பணிப்பதிலும், விழிப்புணர்வுடன் வாழ்வதற்கும், இத்தீர்மானங்கள் உதவியதாகப் பகிரந்து கொண்டனர். சகோதரிகள் பிரபஞ்சத்துடனான உறவில் வளர்வதிலும் வீட்டுத் தோட்டங்களில் ஆர்வம் காட்டி குழுவின வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கான குழுத்திட்டத்திற்கு தம் பங்களிப்பை செலுத்துவதிலும் முன்னேறி வருவது பாராட்டத்தக்கது.

மேற்கூறப்பட்ட தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்திய சந்தர்ப்பங்களில் பல தடைகள், சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்க நேரிட்டபோதும் விடாமுயற்சியுடன் அவற்றைத் தொடர்ந்தும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றமை பகிரப்பட்டது.

ஆயினும் எமது சாந்தமான அணுகுமுறைகள், வார்த்தைப் பிரயோகங்கள், சுமுகமான உறவு, இரகசியம் பேணல், செவிமடுத்தல் போன்ற நிலைகளில் வளரவேண்டிய தேவை இருப்பது பற்றியும் சகோதரிகளால் பகிரந்து கொள்ளப்பட்டது.

இவற்றின் அடிப்படையில் ஆழ்நிலைத்தியானம், புனிதத்துவம் பற்றிய விழிப்புணர்வு, ஆத்மசோதனை போன்ற நிலைகளில் கூடிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் எனவும் உய்துணரப்பட்டது.

ஆசிரிய சகோதரிகள்

Life giving Cross and Resurrection

The Cross and Resurrection are two religious symbols definitely contradictory poles at the natural logical plane. In the ancient world the Cross was the symbol of criminality. The Jewish historian Josephus had said that, “Crucifixion was the most pitiable form of death”, while for Cicero it was the “harshest punishment”.

Old testament says “Cursed is everyone who hangs on the tree”.(Deut 21,23) St Paul was aware of the ridiculous and scandalous nature of the Cross. Foolishness to the Greek and abomination to the Jews. And yet Paul takes pride only in the Cross of Christ “for I resolved to know nothing, while I was with you except Jesus Christ and him crucified (1 Cori 2.2). Jesus himself who used the cross to breakdown the social wall separating the two warring communities of Jews and Gentiles, for He himself is our peace ,who has destroyed the barrier, the dividing wall of hostility and create in one new humanity out of the two.

Paul says, “you were buried with him in baptism in which you were also raised with him.” (Cor 2.12) The Cross is the basic and focal point of the Christian faith right from the beginning.

Suffering produces endurance, and endurance produces hope. God’s love has been poured into our hearts through the Holy spirit.(Rom 5.3)

Mary was the only faithful disciple of Jesus following Him all along the road to Calvary, participating in his agony. So she was the first to be glorified with him. The shadow of the Cross is the way of light. It is the light of Christ “Lenten Christ”. Looking upon the Cross, I m healed and washed clean. My burdened soul has found liberty and bliss. Because

He lives, I too shall live forever. The resurrection is the sign that Christ's sacrifice has been accepted by God. Christ did not rise from the dead, he might only have figured in human history as a divine teacher and an example of goodness.

Resurrection makes Jesus Christ a living power that transcends history and source of holiness and new life for all who accept his message. Easter holds the promise of our own resurrection, teaches us that there is no life without death, no gain without losing, no receiving without giving. No Easter without Good Friday. He gave it a positive value: newness and a new heart. The word of the angel to the women that, "Jesus has risen from the dead and he is not here", challenges us to accept. Jesus is risen. Death could not hold him;

many people saw the Resurrected Christ. They look on his face, touched Him, heard his voice, and saw Him. The Resurrection was the central message of the early Church. On this day let us peep into the empty tomb and allow empty hearts to be filled with the dazzling rays of the Resurrected Jesus.

Sr. Subajini

உயிர்ப்பின் சான்றுகள்

காவல் போட்டிருக்கும் தூய கல்லறை எனத் தேறாமல்
ஆவல் மேலிட்ட அன்னை அரியவர் மூன்று பேரும்
தூய மாமணப் பொருட்கள் தோணவே தயாரித்துக்கொண்டு
தேவ மாமகனை வைத்த திருக்கல்லறைக்கு சென்றார்.

அல்லினை விலக்க இன்றும் ஆதவன் விரைந்து வந்தான்
சொல்லினைக் கடந்த அன்புத் தூயவன் கல்லறை மேல்
கல்லினை அகற்றி அன்றோ கண்டிட முடியும் என்று
சொல்லினும் சோர்வுறாமல் சோதனை ஏற்கப்போனார்.

பற்றுள்ளார் நெருங்க வானப்படிநிலார் முந்தி வந்து
கல் தனைப்புரட்டி வைக்க காற்றோடு மண்ணதிரந்து
முற்றவும் அச்சுறுத்த முன்னே நின்ற காவலர்கள்
அற்றனம் என நடுங்கி அஞ்சியே மயங்கி வீழ்ந்தார்.

வந்த தாய்மார் மூவரையும் வரவேற்று வானதூதர்
சிந்தையால் வணங்கி நீங்கள் தேடியே வந்த தம்
மைந்தனார் இங்கே இல்லை மறுபடி உயிர்த்து விட்டார்
இப்புனித மண்ணை இனிமையாய் காண்க - என்றார்

கல்லறை வெறுமை காட்டக் கண்டதும் கண் கலங்கி அஞ்சி
வல்லவரைக் காண வந்து வாடியே அவ் இடுகாட்டிற்குள்
புல்லவை முளைத்திருக்கும் போக்கிடம் யாவும் தேடிச்
செல்லவும் நினைத்த போதில் செப்பினார் வானதூதர் அங்கு.

அன்பு மேலிட்டுத் தேடும் அன்னையீர், கடவுள் மைந்தர்
முன்பு தாம் சொன்னதைப் போல் முழுவதும் உயிர்த்தார்- நீங்கள்
தென்புடன் கலிலேயாவைச் சேர்ந்திடில் அங்கு காண்பீர் - என்றும்
இன்புற்று உளம் மகிழ்வீர் அங்கு இயம்பினார் வானதூதர்
அன்னையர்க்கு

காற்றிலும் கடுகிச்செல்லும் கருத்துடன் காரிகையர்
ஊற்றெனும் படி மகிழ்ச்சி ஊறிட அங்கிருந்தே
நோற்ற மண் எருசலேத்தை நோக்கியே விரைந்தனர்- அன்பின்
ஆற்றலார் அடியார்கட்கும் அனைவருக்கும் அறிவிப்பதற்கே

அறிவித்த செய்தியின் ஐயமே மிகவும் தோன்ற
தெரிவித்தோர் பெண்கள் ஏதும் தெரியாமல் பிதற்றுகின்றார்
விரிவைத் தாம் நேரில் சென்றே விளக்கமாய் அறிவோம் என்றே
கரி வைத்த இருள் நெஞ்சர் போல் கருதியே விரைந்து சென்றார்.

இராயப்பர் பின்னே செல்ல எழில் அருளப்பர் முன்னே ஓட
பராவிடும் கையராக பரிவுடன் விரைந்தே சென்றார்
இராப்பகல் எல்லாம் மரியாவோடு இருந்திட்ட அன்னையர் மூவர்
விராவு நல் அருள் நெஞ்சத்தை விலகாமல் பொருந்திச் சென்றார்

இருவரும் மூவரோடும் இறங்கிக் கல்லறையைக் கண்டார்
தரு வரத்தார் நன் மெய்யின் தகும் துணியாவும் கண்டார்
ஒருவாறு தெளிவு பெற்ற உள்ளத்தினராய் தென்பு பெற்று
அருள் மிகு ஆண்டவர் அமைதியில் தூங்கிய வெறுமையான
கல்லறை கண்டார்.

வன்னி வாழ் இதயம்

My experience – Creation is a sign of hope

I am very happy to tell you how enthusiastically our sisters participated at the “study circle” conducted at Dehiwela convent by our Srs. Bonaventure and Shanthi on the 10th and 11th March. There were twelve participants from three communities Dehiwela, Kohuwela, and Bolawalana.

What I learnt on that day was how to unlearn the attitude we learned to words the old world view. It was very well explained through power points based on the writings of the great saints, writers, Pope Francis, their own reflections and experiences along with suitable songs etc.

While attending the study circle, I felt I was able to get the energy to be aware of the creation, to live the connectedness, to thank God for the life I am living in this planet and to share with all creation. Each Sister’s sharing was the sign of blessings and hope for the future to be awakened for this consciousness. I was able to feel

consciously that I am a part of the Universe. Along with these thoughts I was touched by our Holy Father’s message”. Creation is a sign of hope” is urging me to take it to heart how we should be connected with nature.

Pope Francis has said creation has often suffered because of humanity’s sins and failings. Stressing that we must take care of it because as Christians, we see signs of hope in Christ’s Resurrection in nature every day.

“We are still struggling with the consequences of our sin and everything around us still bears the mark of our efforts, of our shortcomings, our closures,” he said recently.

“At the same time, however, we know that they are saved by the Lord and already we are given to contemplate and anticipate in ourselves and in the world around us signs of the Resurrection, Easter, which operates a new creation.”

Pope Francis said that, God has entrusted creation to us as a gift that can draw us closer to him, even if our selfishness and sin has contributed to its destruction.

“Creation is a wonderful gift that God has placed in our hands that we may enter into a relationship with him and we can recognize the imprint of his loving plan, the achievement of which we are all called to work toward together, day after day,” he said. “But when we get caught up in our selfishness, we ruin even the most beautiful things entrusted to us,” he continued, and so it happened for creation.”

“With the tragic experience of sin, broken fellowship with God, we have broken the original communion with everything around us and we ended up corrupting creation, thus making it a slave, submissive to our frailty.”

We see the consequence of this before us every day, he said pointing to water as an example. “Water is beautiful, water is important, water is life,” yet we have helped to destroy creation by contaminating water, the pope observed. “But the Lord does not leave us alone;” he said, and turned to a passage from the letter of St. Paul to the Romans which says that, “all creation is groaning in labour pains even until now.”

If we pay attention to creation and to ourselves, we will see that we are all groaning, just like a woman experiencing labour pains, and this is because the Holy Spirit is working within us.

Those groans are the cries of those who suffer, who are waiting for the recreation of the world, because we live in the world, we see signs of evil, selfishness and sin both in ourselves and in what surrounds us. But at the same time, as Christians we also have learned to see the world through the eyes of Easter, with the eyes of the Risen Christ.

That is why this is time of waiting, a time of longing, We have hope in our knowledge that the Lord wants to permanently heal our wounded hearts with his mercy and in this way regenerate a new world and a new humanity, finally reconciled in his love.

Sr. Margaret

தாய்மையின் வேதனை

புண்ணியனே இப்புனித பூமியில்
உனக்கு என்ன வேலை
கண்ணியமாக காலச் சக்கர
கடிகார முட்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்ய
நாட்கள் வாரமாகி வாரங்கள் மாதமாகி
வருடங்கள் யுகங்களாகி
எம்மை ஏன் காத்திருக்க வைக்கின்றாய்.

பிறந்தோம் பூமியில் மனிதர்களாக
வாழ்கின்றோம் இங்கு அகதிகளாக
கொடிலும் கொடிது
எமது உறவுகளை இழப்பது
அதனிலும் கொடிது எமது பிள்ளையை இழப்பது
நிம்மதி இழந்து நிரக்கதியாய் நிற்கின்றேன்
காணாமற் போனோரின் கதறல்கள்
உன் காதில் விழவில்லையா.....?

நீ சிலுவை சுமந்த போது
உன் தாயின் கண்ணீரைச் சந்தித்தாய்
இன்று ஒவ்வொரு கணமும் சுமக்கும் சிலுவையால்
சிந்தை கலங்கி தவிக்கின்றோம்
வாழ்விடங்களை இழந்து.

கொதிக்கும் வெயிலில்
வீதியில் நிற்கின்றோம்
காணாமல் போன எனது மகனின்,
கணவனின் உருவத்தை தாங்கியவளாய்
கதறும் காட்சி ஒரு அழகான சிலுவைப் பாட
மானிடமே ஆலயத்தில் அல்ல
ஆண்டவனின் அன்பின் வேதனைகள்
இங்கே உண்டு
எம்மோடு சேர்ந்து சுமக்க
தாய் குலமே எழுந்திடுவீர்.

எனது குழந்தைகளுக்கு
 குடிக்க தண்ணீர் இல்லை
 ஒரு நேர உணவிற்காய்
 ஒரு தற்பாளரின் கீழ் வெயிலிலும், பனியிலும்
 வானத்தைப் பார்த்த வண்ணம்
 புதிய விடியலுக்காய் காத்திருக்கின்றோம்.

தாகமாய் இருக்கின்றேன் என்ற புண்ணியனின்
 எனக்கு ஆறுதல் தருகின்றது.
 இதோ மனிதன் என்று பிலாத்து காட்டிய
 மனிதனாக நாம் இருக்கின்றோம்
 எத்தனை இடப் பெயர்வுகள்.....??
 விழுந்தோம் மீள எழுந்தோம்
 இழுந்தோம் அதைப் பெற முடியவில்லை.....

புண்ணியனின் சிலுவை மரம்
 எமக்கு நம்பிக்கையைத் தருகின்றது.
 அவரோடு சேர்ந்து நடக்கின்றோம்
 பசித்திருக்கின்றோம் கல்வாரி மலை நோக்கி
 கல்லும் முள்ளும் தாண்டிப் பயணிக்கின்றோம்
 எனக்காக அழ வேண்டாம்
 உங்கள் பிள்ளைகளுக்காக அழுங்கள்
 என்ற வார்த்தை ஆறுதல் அளிக்கின்றது.

துன்பம் வாழ்வின் முடிவல்ல
 எமக்குப் பிறகு எம் சந்ததி வாழட்டும்
 எமக்காக போராடி என் பிள்ளை
 இம்மண்ணிலே உறங்குகின்றான்
 என் மகனே போரின் வடுக்களான
 குண்டு துளைத்த காயங்களையும்
 எச்சமான இரும்புத் துண்டுகளையும்
 உன் உடலில் சுமந்து
 உனது போராட்டத்தை தொடர்கின்றேன்
 நிம்மதியாக உறங்கு
 சிலுவையின் நிழல் வெற்றி தரும்.

அருட்சகோதரி எலிசபேத். அ

We don't want empty words; But we need our Land to be returned to us

The above is the cry request and demand from the people of Kepapilavau a village colony in the district of Mullaitivu where 138 families residents in 49 house lived but were compelled to evacuate their place during the last stages of the war between the Government armed forces of Sri Lanka and the Group fighting for a home land of their own. Until today (2009-) the resident owners of the land keep on moving from place to place for a permanent shelter for themselves at the loss of all basic needs.

On the 25th of January 2017. His excellence President Maithripala Sirisena publicity announced that 482 acres of the above said land would be returned to the people of the area. The air force occupying the land would not hand over the land which caused much disappointment and displeasure to the people. So they decided to sit in protest in recourse to a non-violent way, went on hunger- strike enduring the heat of the day and all sorts of inconveniences with hope. Their reasonable and just demands would be responded to soon. Nothing seemed to happen. But on the 5th day of the protest; one Mr.Manickan Ganeshan collapsed and was admitted to the hospital at Mancholai (mango, grove).

In support of the protesters the whole village of Kepapilavu joined hands to make the voice heard louder and stronger. All the shops were closed for a day to show their oneness with the protesters. Even teaching is taking place to the student participants in the group. National Co-operation Movement of fishermen, the new Democratic Party, social workers, youth groups, representatives from various movement also join the group of people who make demands for the release of their lands which belong to their forefathers for years and years ago.

While such activity was going on for days and many others from every walk of life joined protesting- people who from the Mulankavil incident where the last stage of war came to an end, with hundreds of people surrendered but whose story from then onwards still remain a mystery – still in the dark, as there is still no evidence of either their safety or death their families questioning about the disappearance of

their loved once for so long, the armed forces that occupies the health center there are just busy (it seems) beautifying their camp and taking photographs and videos to threaten the people saying, that the protest is held only as a means to eradicate the presence of the armed forces from the locality!

The numerous requests made to the government through members of Parliament Politicians have proved worthless, though there is no solution even it is the 7th days of the protest. At this stage some people of good will from the South irrespective of their race, creed and ideologies keep on demanding that the Government pays attention and do what is needed to solve the problem. But so far nothing happened.

Keeping in mind the need of the hour and the challenging words of our Ven. Founder P.B.N -the man for all ages our Holy family Sisters from the communities of Puthukudiyuruppu and Mulankavil and some other from the unit together with their pastor and district commission for Justice, Peace, extend their sympathy, and in solidarity with the people joining them by being with them in their struggle- proving that they have not separated themselves from those who live under the common law share with them ...as far as they can, all the fatigues the trials and dangers of the journey.

As of now, on the 4th March 2017 42km has been released 52 families have gone back to their land and have started cleaning their premises where bushes and thistles have grown, like jungle. The rest of the people keep on demanding for 26 days to recover theirs. Our Sisters are one with them in their struggle, in various ways, with the hope that “We will overcome some day!” But when? How long have they had to wait, and to start a decent life with dignity and honor?

Sr. Neeta Anthonipillai

கேப்பாபுலவு மக்களுடன் ...

திருக்குடும்ப சபையின் அருங்கொடையான ஜக்கியத்தை கேப்பாபுலவு மக்களுடன் வாழ்ந்த அனுபவம்.

உண்ணாப்புலவு, புதுக்குடியிப்பு, முல்லைத்தீவு சகோதரிகள் இணைந்து 05.03.2017 ஞாயிறு காலை 9.30 தொடக்கம் 3.30 வரை கேப்பாபுலவு மக்களுடன் இணைந்து கவனயீப்பு போராட்டத்தில் “நாங்களும் உங்களுடன் இருக்கின்றோம்” என்பதை உணர்வு பூர்வமாக வெளிப்படுத்தியதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

முதலில் அவர்களுடன் கலந்துரையாடினோம். அப்போதுதான் அவர்களின் உரிமை கலந்த மன ஆதங்கத்தை அவர்களின் கதையிலிருந்து புரிந்து கொண்டோம். சிறப்பாக 482 ஏக்கர் காணி நிலத்தை அதாவது வளமான பூமி, தென்னை, பனை, மா, பலா, பப்பா, என பலன் தரும் மரங்கள் நிறைந்த பூமியை இழந்து தவிக்கும் 140 குடும்பங்களே இப் போராட்டத்தில் இணைந்துள்ளனர். யுத்தத்தின் பின் 2012 இல் மீண்டும் தம் இடத்தில் வாழ வேண்டும் என்ற ஆவலுடன் வந்த மக்களுக்கு வேறு ஒரு இடத்தில் கால் ஏக்கர் கொடுத்து குடியமர்த்தப்பட்டனர். பின் மௌனமாக பல வழிகளில் தமது காணிக்காக அலைந்து திரிந்து ஒன்றும் பயன் அளிக்காத பட்சத்தில் இறுதியாக இக் கவனயீப்பு போராட்டத்தில் ஈடுபடுகின்றனர்.

நாம் அவர்களுடன் உரையாடிய போது இயேசுவின் பாடுகளை, இயேசு சிந்திய கண்ணீரை, இந்த மக்களின் உணர்வுகளில் கண்டோம் இறை பிரார்த்தனையில் இந்து மத குருவோடு இணைந்து செபித்தோம். மக்கள் இறைசக்தியே தமது இதயத்திற்கு அமைதியை, ஆறுதலை தரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் செபித்தார்கள். நாம் எல்லோரும் இணைந்து இராணுவ முகாமில் உள்ளவர்களுக்கு, நீதியுடனும், அன்பு, இரக்கத்துடன் மக்களின் காணியை விடுவிக்க, அவர்களின் மனதை மாற்ற, தெய்வீக அலைகளை அனுப்பினோம். பின் பாடசலை மாணவர்கள் தலைமையில் நடந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் இணைந்து உற்சாகப்படுத்தினோம். எல்லோரின் கண்களும் அக்குழந்தைகளின் ஆர்ப்பாட்டத்தைக் கண்டு கண் கலங்கினர். மதிய உணவிலும் பங்குகொண்டோம். குருக்கள் துறவிகள் மக்கள் எல்லோரும் இணைந்து இக் கருத்திற்காக தொடர்ந்து செபிக்க வேண்டுகோள் விடுத்தனர். இறுதியாக நாம் என்றும் உங்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கின்றோம் என நம்பிக்கையளித்து விடைபெற்றோம்.

அருட்சகோதரி ஜக்குலின்

ALL IN SILENCE

The Father gives His children,
The wonder of the world,
In which His power and glory,
Like banners are unfurled.

Monday 3 Morning hymn.

One Morning,

I look up at the tall coconuts in our yard. One of them caught my attention. Opening its wings in all directions with orange coloured coconuts in its center, standing erect in majesty.

ALL IN SILENCE!

The mango tree, with several branches, shading many Anthuriums and orchids, flowers, and fruits hanging around in plenty...

ALL IN SILENCE!

I watch the fiery sun rising up emitting colourful clouds, forming patterns in the sky, rising as a champion to run its course (Ps. 19:5) lighting up the whole Mother Earth and her inhabitants...**ALL IN SILENCE!**

Flowers with attracting colours spread over –varieties unimaginable, - beautifying our planet; red and pink, yellow and orange, purple and white distinct in shades, open and allowing its pollen being carried away by bees and the wind, each

one telling its own story – no speech, no language,.. Their voice is not heard, but telling forth the handiwork of its creator.

ALL IN SILENCE!

A tiny little grass, peeping out from the soil, adding its own contribution to the greenness of Mother Earth. . . . **ALL IN SILENCE!**

With such sentiments I look up. There hangs around a board which says,

“YOU ARE PRECIOUS”

A silent murmur in my heart brings a thrill all through my being.
“O Creator God, My Mother,
How great you are! Encircle me
in your serene joy! Your
universe is my HOME!”

I think of the Resurrection of
Jesus from the tomb. . . .
No thunder, no lightning, no
storm as at his death. . .

In silence He is risen...

And continues to relate, redeem, create..

GOD’S LANGUAGE IS SILENCE

Sr. Romie

காத்திருக்கின்றேன்

நல்லதொரு குடும்ப வாழ்விற்கு வழிகாட்டிய இறைவா
நானொரு வேலை வாய்ப்பை தேடிக் கொண்டிருக்கின்றேன்
கதிர்வனின் சீற்றம் தாங்க முடியாமல் வாடிக் கொண்டிருக்கின்றோம்
நாம் அம்மா அப்பா இல்லாமலும்
தனிமையில் வாடிக் கொண்டிருக்கின்றேன்

கடந்த கால கஸ்ரங்கள் நீங்கி - இனி
நல்லதொரு எதிர்காலம் அமைய காத்திருக்கின்றேன்
நான் ஒரு தொழிலுக்காய் எதிர்பார்த்திருக்கின்றேன்.
என் உடன் பிறந்த சகோதரன்
பதினாறு வருடங்கள் என்னுடன் வாழ்ந்தவன்
என்னை விட்டு பிரிந்த பிரிவு என்றும் அகலாது.

என் மனதிற்கு இதுவரை தாழ்மை என்ற ஆணியை ஏற்றி வைத்து
மனதிற்கு சந்தோஷம் கொடுக்கவில்லை
மனதிற்கு தன்னம்பிக்கையை தா இறைவா
யுத்தத்தின் கொடுமையால் இயலாத நிலையில் உள்ளேன்
இதுபோல் இனி நடக்கக் கூடாது.

குடும்பப் பாதிப்பால் வேதனைப்படுகின்றேன்.
இனி அழுதது போதும் வேலைக்குப் போய்
குடும்பத்தை பார்க்கப் போகின்றேன்
இறைவா நான் மீண்டுமொரு முறை
இதயமில்லாமல் பிறக்க வேண்டும்
ஏனென்றால் வலி என்னால் தாங்க முடியவில்லை
நான் காத்திருப்பது ஒரு வேலைக்காக!
விடிவு கிடைக்குமா என் ஏக்கத்திற்கு
காத்திருக்கின்றேன் நான்
காத்திருக்கின்றேன்.

**மல்லாவி அனிச்சம்குளம் கிராம
இளைஞர்களின் உணர்வலைகள்.**

Save the Pangolin

Sri Lanka is a beautiful country filled with many types of animals and plants. Being an island full with so much life, what we, as humans must understand is that Sri Lanka belongs to all living beings. However, because of our short-sighted, selfish action, many animals are under serious threat of being extinct.

These animals are beautiful and exotic and add so much value to our country. They are a part of the web of life, and as the Red Indian Chief Seattle quoted, “Humankind has not woven the web of life. We are but one thread within it. Whatever we do to the web of life, we do to ourselves. All things are bound together. All things connect”.

The Pangolin is under threat!

The Pangolin is a timid, inoffensive animal. There are 8 species of Pangolins in the world, of which four occur in Asia. Of these, the Indian Pangolin is only seen in Sri Lanka and India, and due to reasons such as illegal poaching and habitat loss, they are currently under serious threat of extinction.

They are also called “Scaly Anteaters” because of their scaly appearance. They mainly feed on termites and ants, and are nocturnal mammals that are very accomplished at burrowing. Their defensive mechanism is to curl into a ball when faced with any danger. Hence the name ‘pangolin’ which translates into “Rolling Ball”, In Malayan.

Pangolins have amazingly long and sticky tongues that are designed to reach termites and ants in deep cavities. They have poor vision but locate their food by a very strong sense of smell. When fully

extended, the pangolin's tongue is longer than its head and body.

What will happen if the Pangolin disappears?

The pangolins scurries on ants and termites. Hence, the pangolin's eating habits are a means of controlling the ant and termites population. If pangolins go extinct, there will be a population imbalance, increasing the termite and ant population.

Pangolins are also master burrowers. This process of burrowing loosens the soil and

helps the plant roots breathe easily, as plants need water and oxygen to grow.

It also helps the soil to absorb water better and thereby increasing the ground water levels, instead of letting the rain water flow directly to a stream. Without animals like pangolins,

the ground will be hard and plants will find it harder to grow, and the ground water levels will decrease as hard soil cannot absorb water as easily as soil that has been loosened.

How can we save the Pangolin?

Pangolins are under threat mainly due to poaching and illegal wildlife trade. Their unique physical structure makes them very attractive to illegal wildlife trade, and they are widely poached for meat and sport. They are also facing habitat loss because of the increasing levels of forest destruction. We can do our part in saving the pangolin by increasing awareness, and educating people about the danger of poaching and illegally trading in wild animals like these.

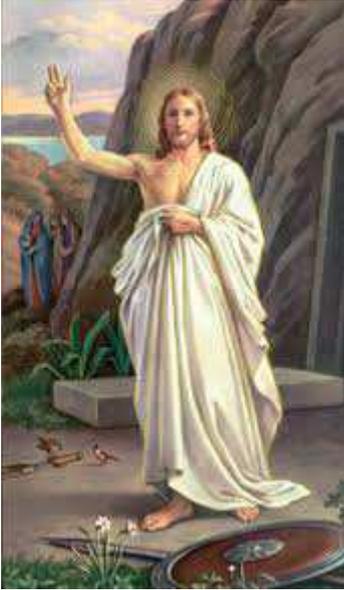

Let us save the Pangolin
Let's save our national heritage.

இயேசு ஆண்டவர் உயிர்த்து விட்டார், அல்லேலூயா!

வாழ்வில் சோதனைகள், வேதனைகள், போராட்டங்கள் தொடர் பயணமாய் நம்மோடு வருவதில்லை. நம் வாழ்வு அடிமைத்தனத்தோடு, பாவச் சூழலோடு முடிந்துவிடுவதில்லை மாறாக நமக்கு விடியல் உண்டு, உயிர்ப்பு உண்டு என்று கொண்டாடும் திருநாள் இது.

இயேசு சிலுவையிலே மன்றாடிய 22ம் திருப்பாடலைத் தியானிக்கும்போது, மரணம் நமது முடிவு அல்ல, விடியல் நமக்கு உண்டு என்பது தெளிவாகிறது! இயேசுவின் உயிர்ப்பு பாதையில் திருப்பாடல் 22 நம்மை அழைத்து செல்லுகிறது.

வயிற்றுக்கு உணவு தரமுடியவில்லையே என்ற விவசாயிகளின் தற்கொலை கூக்குரல், பெண் என்பதாலே அனுபவிக்க வேண்டிய துன்பத்தின் வேதனை குரல், தன்னில் உள்ள தலைவனை இனம்காண முடியாத தமிழனின் அழுகுரல், மத, சாதி வன்முறையால் நொறுக்குண்ட நெஞ்சங்கள் எழுப்பும் ஈனக்குரல், அனைத்தும், சிலுவையில் அறையுண்ட இயேசுவின் குரலில் இணைந்து எழுப்பப்படுகிறது!” தீமை செய்வோரின் கூட்டம் என்னை

வளைத்துக்கொண்டது நாங்கள் என அவர்கள் என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் என் கைகளையும், கால்களையும் துளைத்தார்கள். என் எலும்புகளை எல்லாம் நான் எண்ணிவிடலாம் அவர்கள் என்னை முறைத்துப் பார்க்கின்றார்கள். என் ஆடைகளைத் தங்களிடையே

பங்கிட்டுக் கொள்கின்றனர் என் உடையின்மேல் சீட்டுப் போடுகின்றனர்.” (திருப்பாடல் 22, 16-18)

வேதனைகள் நம்மைச் சூழும்போதும், சோதனைகள் நம்மை நொறுக்கும்போதும் நாம் சிலுவையை உற்று நோக்குவோம்! சிலுவை, மரணத்தின், வெறுப்பின், அடிமைத்தனத்தின் உருவகம்! அந்த உருவகத்தை, வெற்றியின் சின்னமாக, அன்பின் வெளிப்பாடாக மாற்றிட, அந்தச் சிலுவையில் தொங்குகின்ற இயேசுவை உற்று நோக்குவோம்!

மரணத்தை வெற்றி கொண்ட, அன்பின் இதயத்தை திறந்த தேவனை நோக்குவோம்!

அப்படி சிலுவையை உற்று நோக்கும்போது, நம்மாலும் பாட முடியும். “நீரோ ஆண்டவரே! என்னை விட்டுத் தொலைவில் போய்விடாதேயும் என் வலிமையே! எனக்குத் துணை செய்ய விரைந்து வாரும்.” (திருப்பாடல் 22, 19) இறைவனின் அன்பில் நம் வேதனைகள், சோதனைகள் மறைந்துபோகும் என்பதை விட அந்த சோதனைகளை வென்றிட பலம் பெறுவோம்!

அதிகாலையில் அச்சம் தவிர்த்து கல்லறைக்கு வந்த பெண்களிடம் உயிர்த்த இயேசுவின் நற்செய்தி “அஞ்சாதீர்கள்! என் சகோதரர்களிடம் சென்று அவர்களைக் கலிலேயாவுக்குப் போகுமாறு சொல்லுங்கள். அங்கே அவர்கள் என்னைக் காண்பார்கள்” (மத்தேயு 28,10)

அச்சம் கொள்ளும் மனம், அன்பின் பலத்தை உணர்வதில்லை. உயிர்த்த இயேசுவின் நற்செய்தி “அஞ்சாதீர்கள்,” அன்பின் பலத்தால் எத்தகைய சோதனைகளையும் வெல்ல முடியும். இதைத்தான், உயிர்ப்பு பெருவிழா, நமக்கு எடுத்துரைக்கிறது.

துன்பங்கள் வரும்போது, அதைக் கண்டு பயந்து நடுங்கத் தேவையில்லை. அடிமைத்தனம், அடக்குமுறை கண்டு மிரள

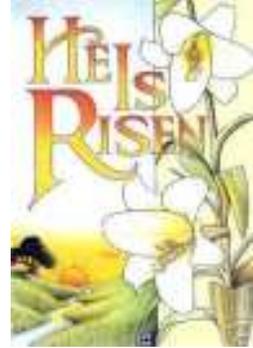

தேவையில்லை. மாறாக, உண்மையான விடுதலை கிடைக்க, அதன் மூலகாரணங்களை கண்டு களைய வேண்டும்.

உயிர்ப்பு பெருவிழா நமக்கு எடுத்துரைப்பது, இறைவன் எல்லாவற்றையும் புதிதாக்குகின்றார். நம்மை விடுதலையின் பாதையில் நடக்க செய்வார். ஏனெனில், உயிர்த்த இயேசு, நம்மை, ஒரே உறவாக (இறைவனின் அன்பு மக்களாக) மாற்றுகிறார். இறைவனை, உயிர்த்த இயேசுவை, நம்மில் உணர அன்பை பகிர்வோம். இந்த பாஸ்கா உணவை உண்ணும்போது, நம் அனைவரையும் தம் மக்களாக மாற்றிய தேவனின் அன்பை, நம்மோடு இருக்கின்ற ஏழை எளிவரோடு பகிர்வோம்.

“எளியோர் உணவு உண்டு நிறைவு பெறுவர் ஆண்டவரை நாடுவோர் அவரைப் புகழ்வராக! அவர்கள் இதயம் என்ருன்றும் வாழ்வதாக!” (திருப்பாடல் 22, 16) என்ற திருப்பாடலின் வார்த்தையை வாழ்வாக்குவோம். துயர்மிகு புலம்பலில் ஆரம்பித்து புகழ்ச்சிப் பாடலில், உயிர்த்த இயேசு ஆண்டவரை போற்றி முடிகிறது திருப்பாடல் 22!

“மண்ணின் செல்வர் யாவரும் அவரைப் பணிவர் புழுதிக்குள் இறங்குவோர் யாவரும் தம் உயிரைக் காத்துக்கொள்ளாதோரும் அவரை வணங்குவர். வருங்காலத் தலைமுறையினர் அவரைத் தொழுவர் இனிவரும் தலைமுறையினருக்கு ஆண்டவரைப்பற்றி அறிவிக்கப்படும். அவர்கள் வந்து, அவரது நீதியை அறிவிப்பர் இனி பிறக்கப்போகும் மக்களுக்கு ‘இதை அவரே செய்தார்’ என்பர்.” (திருப்பாடல் 22, 29-31)

உயிர்த்த இயேசுவில் அன்பின் பலத்தை உணர்வோம்! மரண அச்சம் களைந்து அனைவரும் ஒரே மக்களாய் இணைந்து ஆர்ப்பரித்து பாடுவோம் இயேசு ஆண்டவர் உயிர்த்து விட்டார், அல்லேலூயா!

உயிர்த்த ஆண்டவர் உங்களை ஆசிர்வதிப்பாராக!

Opening Ceremony of the Hostel and community House in Nanattan.

The opening Ceremony of the newly built Girls' Hostel - Visitation Hostel at Nanattan and opening of the renovated house at the Holy Family Convent Nanattan were held on 27th Feb 2017 at 11.30.am.

Rt. Rev. Dr. Kingsely Swampillai, the Administrator of the Mannar Diocese was the Chief Guest at the Ceremony. With him Vicar General Rev. Fr. Victor Sosai , the treasure of the Diocese , the Parish Priest

Rev. Fr. Arulraj Croos , Provincial Councilors, a few Sisters from other communities, few members of the Parish Council, De la Sale Brothers and some special invitees were among the people who attended the ceremony. It was a simple Ceremony which was started with an opening prayer by the Bishop followed by ribbon cutting.

Nanattan is a village of beauty situated in Mannar district in Northern part of Sri Lanka. It is a village with farmers & fishermen. Though the Catholics are the majority the Hindus and Muslims live together as a family and that is another beauty of this village. This village is also surrounded by many other small and big villages. The convent is situated in the Heart of the town; it is surrounded by the Parish Church, school, Divisional Secretariat, Pradesha Sabah, Hospital and the Bazar.

The Holy Family Convent in Nanattan was established on 10.01.1960 at the request of the then Parish Priest Rev. Fr. Nicholas Gunaseelan during the late Bishop Rt. Rev. Dr. Emilianuspillai by Sr. Visitation WHELAN the Provincial. The pioneering Sisters were Sr. Sacred Heart, Sr. Clare, Sr. Fatima, Sr. Prisca, and Sr. Eugene rendering dedicated and tireless servicers for the last 57 years. I am sure the local people have grown up. The pioneering Sisters have contributed to the Spiritual, educational and economical well being of the people. They have engaged themselves in Parish work, School Apostolate, Family Apostolate and Hostel Apostolate.

Because of the Sisters' presence and their active services many girls were attracted towards them and 23 young girls joined our Congregation and some others joined other Congregation. Because of the Sisters' guidance and spiritual direction some young men have become Priest and Religious Brothers. At this junction I proudly mention that until recently only the Holy Family Congregation has been in this Parish and serving the People of God.

I sincerely thank our Provincial Sr.Christa , her Councilors, Apostolic Administrator of Mannar Diocese Rt. Rev. Dr. Kingsely Swampillai and Vicar General Rev. Fr. Victor Sosai for their valuable contribution and support for supporting this project of new building and the renovation of the community building.

Sr.Anitta

நிகழ் காலத்தில் வாழ்வோம்

ஒரு முறை ஒருவர் தலாய்லாமாவிடம் மனித இனத்தில் தங்களை மிகவும் வியப்பில் ஆழ்த்தியது எது? எனக் கேட்டாராம். அவரும், மனிதர் தான்” எனக் சட்டெனப் பதிலளித்தாராம். எதிர்பாராத பதிலைக் கேட்டவர் திகைப்படைந்தார். விளக்கம் கேட்டார்.

“மனிதர் பணம் சம்பாதிப்பதற்காக

உடல் நலத்தைத் தியாகம் செய்கின்றனர்.

இழந்த உடல் நலத்தைத் திரும்பப் பெருவதற்காக

சம்பாதித்த பணத்தைத் தியாகம் செய்கின்றனர்.

நிகழ் காலத்தை மறந்து எதிர்காலத்தை எண்ணி,

கனவுலகில் மிதக்கின்றனர். இதனால் எதிர் காலத்தையும் வாழ முடியாமல்

நிகழ் காலத்தையும் வாழ முடியாமல் காலத்தை விரையமாக்கி, வாழாமலே சாகின்றனர்” என்றாராம் தலாய்லாமா.

பணம் சம்பாதிப்பது மட்டுமே இன்றைய மனிதரின் ஒரேநோக்கு, காலையில் அங்கலாய்ப்புடன் கண் விழிக்கும் குடும்ப அங்கத்தவர், ஒவ்வொருவரும் அவசர அவசரமாக தம்மையே தயார்ப்படுத்தி வெளியேறித் தயாரிக்கப்பட்ட உணவுக்காக, உணவுக் கடை முன்

நீண்ட வரிசையில் நின்று, பொதி செய்த உணவுடன் வி ரை கி ன் ற ன ா் . பாடசாலைக்கு, வேலைத் தலத்திற்கு. அவசர உலகில் சமைக்கவும் நேரமில்லை, பொதி உணவை ஆறுதலாக சாப்பிடவும் நேரமில்லை இந்த உணவும் உண்ணும் முறையும் உடலுக்கு நன்மையை அல்லத் தீமையையே உண்டு பண்ணுகின்றன.

நலமாக வாழ விருப்பமா?

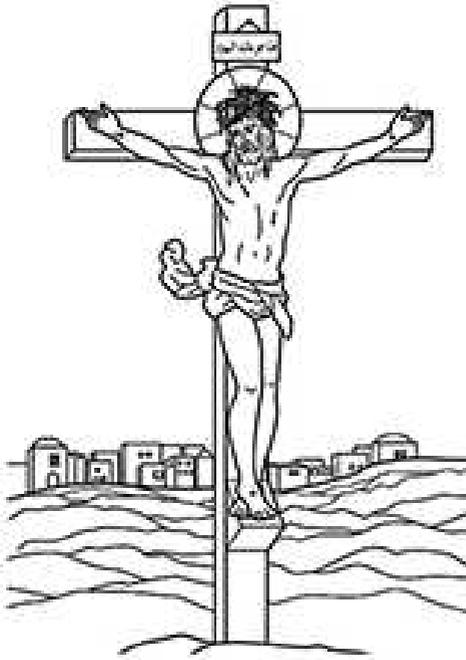
உணவு, தண்ணீர் எதுவானாலும் இரசித்து, சுவைத்து உண்ண வேண்டும். உதட்டை மூடி, வாயில் காற்றுப் புகாமல், நன்றாக மென்று, எச்சில் கலந்து கூழாக்கிச் சாப்பிட வேண்டும். சாப்பிடும் போது கவனம் முழுவதும் சாப்பாட்டிலேயே இருத்தல் வேண்டும். பார்வை வேறெங்கும் செல்லாமல் சாப்பாட்டை உற்றுப் பாருங்கள், முகம், கை, கால், கழுவி சுத்தமான கையால் சாப்பிடவும் மனமும் சுத்தமாய் இருக்க வேண்டும். கோபம், எதிர்ப்பு, ஏமாற்றம், தோல்வி, வெறுப்பு போன்ற எதிர்மறை உணர்வுகள் வேண்டாம். உணர்ச்சிகள் உடல் நலத்தைப் பாதிக்கின்றன. ஒவ்வொரு நொடிப் பொழுதையும் இரசித்து வாழுங்கள். இன்முகத்துடன் இருங்கள். நேரான சிந்தனையைக் கொண்டிருங்கள். சொல், செயல், வாழ்க்கை என்பவற்றில் முரண்பாடு இல்லாதிருக்கட்டும். இவை உடல் நலத்திற்கு உதவும்.

நலமான வாழ்வுக்கு செபம், அமைதி, தியானம் உடற்பயிற்சி, நல்ல நூல்கள், நல்ல வழிகாட்டிகள் உதவுகின்றன. ஆகவே நாம் அனைவரும் இறந்த காலத்திலும், எதிர்காலத்திலும் அன்றி நிகழ்காலத்தில் வாழ்வோம். வாழ்வை நலமாக வாழ்ந்து மகிழ்வோம். ஆரோக்கியமான உடல் நலம் அன்புடன் பணி செய்ய எம்மைத் தூண்டும்.

**அருட்சகோதரி
எட்விஜ்**

The way of the cross

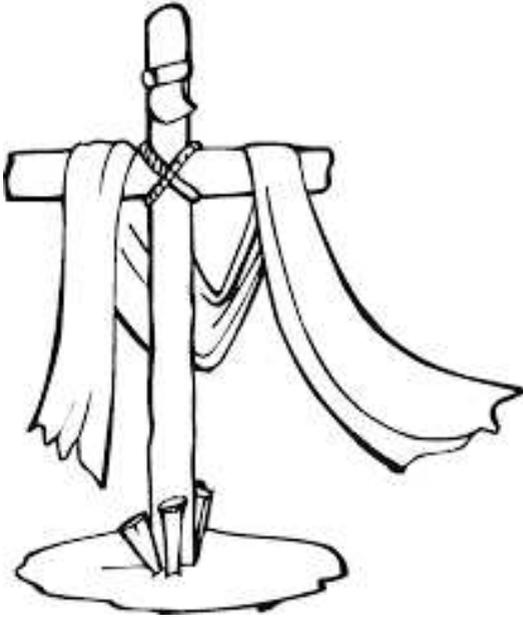
“The way of the cross of suffering and affliction is the sure way, one which leads to God and to the perfection of his love if we are faithful, said, “St. Francis de Sales. What may be our crosses? Conflicts and tensions in communal living, sickness, frustration, rejection disappointments, poverty loss of lives, accidents, addictions to sinful habits and many more such can be enumerated.

What does the way of the cross mean to me? It is the way presented the Lord his disciple, not a way doom but a way to life, not a negative way, but a positive path to transform it as means to fullness of life. It is the way to self purification and freedom from sin, the way to self realization and perfection, a way rejected by the worldly minded but embraced by Disciples of Christ for their salvation. If so, have I cultivated a positive approach to the way of Christ?

Can I spend a single day without entering the way of the cross? The way of the cross is a daily encounter

all throughout the course of the year not confined to the season of lent. It remains a death and resurrection experience of the pass over mystery for those who willingly accept them. “For if you live according to the flesh, you will die” but if by the spirit you put to death the deeds of the body, you will live (Rom: 8.13). Am I able to enter in to this experience through the celebration of the Eucharist and the daily events of my life?

It is not every one who accepts the way of the cross. Quite a great number of us do not embrace it wholeheartedly because it challenges our ego, our weak self that indulges in self will and pride. Different approaches to the way of the cross.

- 1) Fleeing away or escaping from them.
- 2) Remaining weighed down, crushed, broken and humiliated.

3) Embracing them and making them means of strengthening our relationship with the crucified lord. That is the way exemplified by the apostles, numerous martyrs and saints.

Shall I learn therefore to identify the different crosses that come in my way, not as stumbling blocks but as means of deepening my relationship with the lord? Have we learnt to carry our crosses courageously? It is only then can we become mature enough, help others to carry their crosses. “Jesus lavishes his crosses as the most certain mark of his tenderness; for he wills to make you like him. So why be afraid of not being able to carry the cross without weakening”? St. Theres of Lisieux.

Sr. Bosco

Get together of the Children supported by the Holy Childhood/ Edu fund, through the Holy Family Province of Jaffna

“We give thanks to God at all times for you and remember you in our prayers” (2Thess 1:3)

Thanksgiving was the theme of this great occasion, when all beneficiaries of the Holy Childhood, under the guidance of the Holy Family Sisters gathered together on 18th March at the Holy Family Convent National School Jaffna. It was organized by the Leadership team of Jaffna Unit. Sr. Diloshiya our Unit Bursar was responsible for the organization of this event with the support of the Bursars’ team. Altogether 137 Students from grade 02 – university level and along with them, more than 20 Sisters participated in it.

The programme began with the meaningful prayer service conducted by Sr. Amirtha and two girls from Holy family national school. Followed by opening talk by Sr. Christa Mariathas she invited all the participants to look into themselves whether they have the Spirit of joy s the sign of Divine energy. She made them to be aware of this gift which makes them happy have dreams, their ideas, which come from this Divine energy also lead them to live joyfully and to reach their high goals in life. Then Sr. Diloshiya welcomed the students and introduced

the day’s programme. The Power Point presentation done by Srs. Yasotha and Maria was quite alive and challenging; interesting with jokes that were thought provoking. We could see that the children were able to enter into the presentation. They realized their discouragement in life which they could overcome with skills such as positive thinking, hope and guidance. The sisters explained that self confidence was very

important to achieve great things. The Sisters encouraged the children to aim high and the Divine energy within them is limitless.

After the tea break the children were divided into 8 groups for an evaluation on the financial help they had received so far. A break for games and then lunch followed. Sr. Joiline

presented a power point with reference as to what to do and how they could get involved for the next 4 years (2017- 2020) in order to help others, as they have been helped. They got into their groups and brought out creative proposals about their future action plan; such as saving, reducing

the use of polythene, planting trees, taking care of plants, keeping their environment clean, sharing with the poor and needy, visiting the elderly people once in two months etc.

At the close of this programme all participants received useful gifts and a small bag of seeds to plant in their home garden. They were given opportunity to share their experiences of the day programme. Their sharing was a positive expression of their joy and gratitude for this get together. One of the girls shared in her feedback, that she was straggling to share about her family background since her family

situation of poverty and facing lot of difficulties but when she listen to

the others in the group, she felt that we are in the same platform, it gave her courage to face the life as it is. They thanked Sr. Christa and her Council and all who helped to make this programme a success. They felt and affirmed of God's providential care over them. A joyful outburst of the Holy Family Anthem expressed

their gratitude for all they had received from God and one another on that day.

Sr. Morin Roach

அன்பான உறவுகளே!!

எமது தகவற் தேவைக்கென நீங்கள் அனுப்பிய ஆக்கங்கள், ஒத்துழைப்புக்களுக்காக எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இச்சங்கமம் பற்றிய உங்களது ஆக்க பூர்வமான கருத்துக்கள், ஆலோசனைகளை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

அடுத்த “குடும்ப உறவுகளின் சங்கம” இதழுக்கான உங்கள் படைப்புக்களை 30.07.2017இற்கு முன்னர் அனுப்பி வையுங்கள்.

எமது சபையின் 200வது ஆண்டு நிறைவை கொண்டாட ஆயத்தமாக நாம் முதலாவது வருடத்தில் பயணிக்கின்றோம். இவ்வருடம் கடந்து வந்த பாதைகளை நினைவு கூர்ந்து நன்றிப் பண்பாடும் நாட்கள்.

உங்கள் படைப்புக்கள் பின்வரும் கருப்பொருளின் மையமாக அமையட்டும்.

1. எமது சபையின் ஆன்மீகம் எமது வாழ்வில் வாழ்வு தந்த அனுபவங்கள்
2. எமது அருங்கொடையை புவிக்குடும்பத்தோடு பகிர்ந்து மகிழ்ந்த அனுபவங்கள்
3. நொந்த புவிக்குடும்பத்துக்கு மருந்தாகிய பணி அனுபவங்கள்

**உங்கள் தொடர்புகளை விரிவாக்கி, எமது
சேவையை இலகுவாக்குங்கள்
மின்னஞ்சல் முகவரி :
sangamuinfo@gmail.com**